

Euroopan unionin virallinen lehti

L 267

Suomenkielinen laitos

Lainsäädäntö

 47. vuosikerta
14. elokuuta 2004

Sisältö

I Säädökset, jotka on julkaistava

Komission asetus (EY) N:o 1446/2004, annettu 13 päivänä elokuuta 2004, tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi 1

★ **Komission asetus (EY) N:o 1447/2004, annettu 13 päivänä elokuuta 2004, viljellyn lohien tuonnin vastaisista väliaikaisista suojatoimenpiteistä** 3

★ **Komission asetus (EY) N:o 1448/2004, annettu 13 päivänä elokuuta 2004, neuvoston asetuksen (EY) N:o 1255/1999 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä voim ja kerman markkinoiden interventioitoimenpiteiden osalta annetun asetuksen (EY) N:o 2771/1999 muuttamisesta** 30

★ **Komission asetus (EY) N:o 1449/2004, annettu 13 päivänä elokuuta 2004, asetusten (ETY) N:o 3143/85 ja (EY) N:o 2571/97 nojalla myydyin voim viimeisestä varastonsaapumispäivästä annetun asetuksen (ETY) N:o 1609/88 muuttamisesta** 31

★ **Komission asetus (EY) N:o 1450/2004, annettu 13 päivänä elokuuta 2004, innovaatiotilastojen tuotannosta ja kehittämisestä tehdyn Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksen N:o 1608/2003/EY täytäntöönpanosta ⁽¹⁾** 32

Komission asetus (EY) N:o 1451/2004, annettu 13 päivänä elokuuta 2004, elokuun 16 päivästä 2004 sovellettavien tuontitullien vahvistamisesta vilja-alalla 36

II Säädökset, joita ei tarvitse julkaista

Neuvosto

2004/597/EY:

★ **Neuvoston päätös, tehty 19 päivänä heinäkuuta 2004, Euroopan yhteisön liittymisestä kansainväliseen kasvinsuojeluyleissopimukseen, sellaisena kuin se on tarkistettuna ja hyväksyttynä vuoden 1997 marraskuussa pidetyssä FAO:n yleiskonferenssin 29. istunnossa hyväksytyllä päätöslauselmalla 12/97** 39

⁽¹⁾ ETA:n kannalta merkityksellinen teksti

(jatkuu kääntöpuolella)

2004/598/EY:

- ★ **Komission päätös, tehty 13 päivänä elokuuta 2004, yhteisön rahoituksesta Luxemburgissa vuonna 2003 toteutettujen klassisen sikaruton hävittämistoimenpiteiden kustannuksiin** (tiedoksiannettu numerolla K(2004) 3084) 54

I

(Säädökset, jotka on julkaistava)

**KOMISSIO ASETUS (EY) N:o 1446/2004,
annettu 13 päivänä elokuuta 2004,
tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon hedelmien ja vihannesten tuontijärjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 21 päivänä joulukuuta 1994 annetun komission asetuksen (EY) N:o 3223/94 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 4 artiklan 1 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksessa (EY) N:o 3223/94 säädetään Uruguayn kieroksen monenvälisten kauppaneuvottelujen tulosten mukaisesti komission vahvistamista kolmansien maiden tuonnin kiinteiden arvojen perusteista liitteissä määriteltävien tuotteiden ja ajanjaksojen osalta.

- (2) Edellä mainittujen perusteiden mukaisesti tuonnin kiinteät arvot on vahvistettava tämän asetuksen liitteessä esitetylle tasolle,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 3223/94 4 artiklassa tarkoitetut tuonnin kiinteät arvot vahvistetaan liitteessä olevassa taulukossa merkityllä tavalla.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 14 päivänä elokuuta 2004.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 13 päivänä elokuuta 2004.

Komission puolesta

J. M. SILVA RODRÍGUEZ

Maatalouden pääjohtaja

⁽¹⁾ EYVL L 337, 24.12.1994, s. 66. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1947/2002 (EYVL L 299, 1.11.2002, s. 17).

LIITE

tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi 13 päivänä elokuuta 2004 annettuun komission asetukseen

(EUR/100 kg)		
CN-koodi	Kolmannen maan koodi ⁽¹⁾	Tuonnin kiinteä arvo
0707 00 05	052	92,6
	999	92,6
0709 90 70	052	78,8
	999	78,8
0805 50 10	382	55,0
	388	51,3
	508	46,6
	524	62,3
	528	60,2
	999	55,1
0806 10 10	052	95,4
	204	87,5
	220	100,7
	400	179,8
	624	139,6
	628	137,6
	999	123,4
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	388	76,7
	400	104,4
	404	117,3
	508	69,7
	512	88,3
	528	108,5
	720	46,7
	800	167,5
	804	77,2
	999	95,1
0808 20 50	052	141,8
	388	95,3
	528	87,0
	999	108,0
0809 30 10, 0809 30 90	052	150,2
	999	150,2
0809 40 05	052	101,8
	066	32,0
	093	41,6
	094	33,4
	400	240,6
	624	135,6
	999	97,5

⁽¹⁾ Komission asetuksessa (EY) N:o 2081/2003 (EUVL L 313, 28.11.2003, s. 11) vahvistettu maanimikkeistö. Koodi "999" tarkoittaa "muuta alkuperää".

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1447/2004,
annettu 13 päivänä elokuuta 2004,
viljellyn lohien tuonnin vastaisista väliaikaisista suojatoimenpiteistä**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon tuontiin sovellettavasta yhteisestä järjestelmästä ja asetuksen (EY) N:o 518/94 kumoamisesta 22 päivänä joulukuuta 1994 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 3285/94⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna neuvoston asetuksella (EY) N:o 2474/2000⁽²⁾, ja erityisesti sen 6 ja 8 artiklan,

ottaa huomioon tiettyjen kolmansien maiden tuontiin sovellettavasta yhteisestä menettelystä ja asetusten (ETY) N:o 1765/82, (ETY) N:o 1766/82 ja (ETY) N:o 3420/83 kumoamisesta 7 päivänä maaliskuuta 1994 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 519/94⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 427/2003⁽⁴⁾, ja erityisesti sen 5 ja 6 artiklan,

on kuullut asetusten (EY) N:o 3285/94 ja (EY) N:o 519/94 4 artiklalla perustettua neuvoa-antavaa komiteaa,

sekä katsoo seuraavaa:

1. MENETTELY

- (1) Irlanti ja Yhdistynyt kuningaskunta ilmoittivat 6 päivänä helmikuuta 2004 komissiolle, että viljellyn merilohien tuontisuuntaukset näyttävät edellyttävän asetusten (EY) N:o 3285/94 ja (EY) N:o 519/94 mukaisia suojatoimenpiteitä. Ne toimittivat tietoja, jotka toimivat asetuksen (EY) N:o 3285/94 10 artiklan ja asetuksen (EY) N:o 519/94 8 artiklan mukaisena käytettävissä olevana näyttönä ja pyysivät komissiota toteuttamaan suojatoimenpiteitä kyseisten säädösten nojalla.
- (2) Irlanti ja Yhdistynyt kuningaskunta toimittivat näytön siitä, että viljellyn merilohien tuonti Euroopan yhteisöön on lisääntynyt nopeasti sekä absoluuttisesti että suhteessa yhteisön tuotantoon ja kulutukseen.
- (3) Ne väittivät, että viljellyn merilohien tuontimäärän lisääntymisellä on muiden seurausten ohella ollut kielteinen vaikutus samankaltaisten tai suoraan tuontituotteen kanssa kilpailevien yhteisön tuotteiden hintoihin ja yhteisön tuottajien markkinaosuuteen, mikä on aiheuttanut vahinkoa yhteisön tuottajille.
- (4) Lisäksi Irlanti ja Yhdistynyt kuningaskunta ilmoittivat, että yhteisön tuottajilta saatujen tietojen mukaan Euroopan yhteisön viivytely suojatoimenpiteiden toteuttamisessa aiheuttaisi vaikeasti korjattavaa vahinkoa ja että toimenpiteet olisi sen vuoksi toteutettava kiireellisesti.
- (5) Komissio ilmoitti tilanteesta kaikille jäsenvaltioille ja kuuli niitä tuonnin edellytyksistä, olosuhteista ja suuntauksista sekä vakavasta vahingosta saadusta näytöstä ja kyseisten yhteisön tuotteiden taloudellisen ja kaupallisen tilanteen eri näkökohdista.

⁽¹⁾ EYVL L 349, 31.12.1994, s. 53.

⁽²⁾ EYVL L 286, 11.11.2000, s. 1.

⁽³⁾ EYVL L 67, 10.3.1994, s. 89.

⁽⁴⁾ EUVL L 65, 8.3.2003, s. 1.

- (6) Komissio pani vireille 6 päivänä maaliskuuta 2004 tutkimuksen, joka koskee samankaltaisen tuotteen tai suoraan tuontituotteen kanssa kilpailevan tuotteen yhteisön tuottajille aiheuttamaa vakavaa vahinkoa tai sen uhkaa; tuontituote on jäljempänä määritelty viljellyksi loheksi, joka tuodaan tuoreena, jäähdytettynä tai jäädytettynä ja joka voi olla leikattu fileiksi, jäljempänä "tarkasteltavana oleva tuote" ⁽¹⁾.
- (7) Komissio ilmoitti virallisesti tutkimuksen vireillepanosta vientiä harjoittaville tuottajille ja tuojille sekä niitä edustaville järjestöille, joita asian tiedettiin koskevan, viejämaiden edustajille ja yhteisön tuottajille. Komissio lähetti kyselylomakkeet kaikille kyseisille osapuolille, yhteisön lohen viljelijöitä edustaville järjestöille sekä osapuolille, jotka ilmoittautuivat tutkimuksen vireillepanoa koskevassa ilmoituksessa asetetuissa määräajoissa. Komissio antoi neuvoston asetuksen (EY) N:o 519/94 5 artiklan ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 3285/94 6 artiklan nojalla asianomaisille osapuolille myös tilaisuuksien esittää näkökantansa kirjallisesti ja pyytää saada tulla kuulluiksi.
- (8) Eräät hallitukset, eräät vientiä harjoittavat tuottajat ja niitä edustavat järjestöt, yhteisön tuottajat, toimittajat, jalostajat sekä tuojat ja niitä edustavat järjestöt esittivät kirjallisia huomautuksia. Osapuolten esittämiä suullisia ja kirjallisia huomautuksia tarkasteltiin, ja ne otettiin huomioon väliaikaisia päätelmiä tehtäessä. Kaikki väliaikaista määrittämistä varten tarpeellisina pidetyt tiedot hankittiin ja tarkistettiin. Kahdeksan yhteisön tuottajan tiloihin tehtiin tarkastuskäyntejä.
- (9) Kaikille osapuolille annettiin tiedoksi olennaiset tosiasiat ja huomiot, joiden perusteella oli tarkoitus ottaa käyttöön väliaikaiset suoja-toimenpiteet, sekä ehdotettujen väliaikaisten toimenpiteiden muoto. Niille annettiin mahdollisuus esittää huomautuksia, ja siltä osin kuin niitä pidettiin tarkastelun jälkeen aiheellisina, ne otettiin huomioon alustavissa päätelmissä.

2. LUETTELO YHTEISTYÖSSÄ TOIMINEISTA OSAPUOLISTA

Tuottajat

Ardvar Salmon Ltd, Inverness, Skotlanti, Yhdistynyt kuningaskunta

Atlantic West, Western Isles HS7 5LZ, Skotlanti, Yhdistynyt kuningaskunta

Hennover Salmon, West George Street, Skotlanti, Yhdistynyt kuningaskunta

Pan Fish Scotland Ltd, Argyll, Skotlanti, Yhdistynyt kuningaskunta

Loch Duart Ltd, Scourie By Lairg Sutherland, Skotlanti, Yhdistynyt kuningaskunta

Marine Harvest (Scotland), Craigcrook Road, Skotlanti, Yhdistynyt kuningaskunta

Orkney Salmon Ltd, Bellshill, Skotlanti, Yhdistynyt kuningaskunta

Stolt Sea Farm Ltd, Western Isles, Skotlanti, Yhdistynyt kuningaskunta

West Minch Salmon Ltd, Western Isles, Skotlanti, Yhdistynyt kuningaskunta

Western Isles Seafood Co Ltd, Western Isles, Skotlanti, Yhdistynyt kuningaskunta

Sidinish Salmon Ltd, Western Isles, Skotlanti, Yhdistynyt kuningaskunta

Creevin Salmon, Mountcharles, Irlanti

Marine Harvest Ireland, County Donegal, Irlanti

⁽¹⁾ EUVL C 58, 6.3.2004, s. 7.

Tuojat/jalostajat

Laschinger GmbH, Bischofsmais, Saksa

Syndicat National de l'Industrie du Saumon Fumé, Paris Cedex 14, Ranska

Vensy Espana SA, Malaga, Espanja

SIF France, Boulogne sur Mer, Ranska

Moulin de la Marche, Chateaulin, Ranska

Viejät

Aalesundfisk AS, Aalesund, Norja

Marine Harvest Norway AS, Bergen, Norja

Cultivos Yadrán SA, Renca, Chile

Invertec Pesquera Mar de Chiloe SA, Providencia, Chile

Marine Harvest Chile SA, Puerto Montt, Chile

Pesca Chile SA, Piso 6, Chile

Compania Pesquera Camanchaca SA, Puerto Montt, Chile

Chilefood Sociedad Anonima, Montalva No 4.800, Chile

Fjord Seafood Chile SA, Puerto Montt, Chile

Pesquera Los Fiordos Ltda, Puerto Montt, Chile

Salmones Pacific Star SA, Santiago, Chile

Patagonia Salmon Farming SA, Puerto Montt, Chile

Salmones Mainstream SA, Puerto Montt, Chile

Yadrán Quellón SA, Santiago, Chile

Salmones Friosur, Puerto Chabuco, Chile

Aguas Claras, Puerto Montt, Chile

Pesquera EICOSAL, Puerto Montt, Chile

Cultivos Marinos Chiloe, Chiloe Island, Chile

Patagonia Salmon Farming, Puerto Montt, Chile

Salmones Multiexport Ltda, Puerto Montt, Chile

East Salmon P/F, Klaksvik, Färöar

Faroe Seafood Prime, Torshavn, Färöar

P/F Bakkafrost, Glyvur, Färöar

Landshandilin P/F, Torshavn, Färöar

Viking Seafood P/F, Strendur, Färöar

SA. Salmon Sp/f, Färösaaret

PRG Export Limited, Gota, Färösaaret

P/F Vestsalmon, Kollafjörður, Färösaaret

Samherji hf, Akureyri, Islanti

Norwegian Seafood federation, Bergen, Norja

The Faeroe Fish Farming Association, Tórshavn, Färösaaret

Toimittajat

Ewos, West Lothian, Yhdistynyt kuningaskunta

Havsbrun Ltd, Fuglafjörður, Färösaaret

Landcatch Ltd, Argyll, Yhdistynyt kuningaskunta

3. TARKASTELTAVANA OLEVA TUOTE

- (10) Tuote, jonka tuontisuunkaukset näyttäisivät komissiolle annettujen tietojen mukaan edellyttävän suojatoimenpiteiden toteuttamista, on viljelty merilohi, joka tuodaan tuoreena, jäädytettynä tai jäädytettynä ja joka voi olla leikattu fileiksi.
- (11) Tarkasteltavana oleva tuote määriteltäisiin liian tiukasti, jos se rajattaisiin koskemaan ainoastaan viljeltyä merilohia. Eri lohilajien fyysisten ominaisuuksien (koko, muoto, maku jne.) ja tuotantoprosessin perusteella ja sen vuoksi, että kaikenlaiset viljellyt lohet ovat kuluttajan kannalta korvattavissa keskenään, kaikkia viljeltyjä lohia pidetään yhtenä tuotteena. Vaikka viljeltyä lohia myydään erilaisina valmisteina (kokonainen perattu kala, kokonainen perattu kala ilman päätä, fileet), näiden eri valmisteiden käyttötarkoitus on kuitenkin sama ja ne voidaan helposti korvata keskenään.
- (12) Eräät osapuolet väittivät, että jäädytetty lohi on erilainen tuote kuin tuore lohi eikä sitä voitaisi pitää tarkasteltavana olevana tuotteena. Yksi osapuoli väitti, että jalostajat suosivat jäädytettyä lohia, kun taas kuluttajat suosivat tuoretta lohia. Eräs toinen osapuoli väitti, että se ei sovi savustetun lohien raaka-aineeksi. Nämä väitteet todettiin perusteettomiksi. Jalostajat käyttävät sekä tuoretta että jäädytettyä viljeltyä lohia ja erojen todettiin olevan vähäiset. Lisäksi molempien valmisteiden käyttötarkoitus on sama. Näin ollen vaatimus oli hylättävä.
- (13) Sen vuoksi todetaan, että viljellyn (muun kuin luonnonvaraisen) lohien (tuore, jäädytetty tai jäädytetty) edellä kuvatut eri valmisteet muodostavat yhden tuotteen. Tuote luokitellaan tällä hetkellä CN-koodeihin ex 0302 12 00, ex 0303 11 00, ex 0303 19 00, ex 0303 22 00, ex 0304 10 13 ja ex 0304 20 13.

4. SAMANKALTAISET TAI SUORAAN KILPAILEVAT TUOTTEET

- (14) Alustava tutkimus on tehty siitä, onko yhteisön tuottajien tuottama tuote, jäljempänä "samankaltainen tuote", samankaltainen tarkasteltavana olevan tuotteen kanssa tai suoraan sen kanssa kilpaileva.
- (15) Alustavan määrittelyn tekemiseksi otettiin huomioon erityisesti seuraavat alustavat päätelmät:
- (16) a) tuotteen ja yhteisön tuotteen kansainvälinen tariffiluokittelu eli kuusinumeroisen HS-koodin on sama. Lisäksi niiden fyysiset ominaisuudet, kuten maku, koko, muoto ja koostumus, ovat samat tai samankaltaiset. Tuotetta myydään kotimaan markkinoilla usein korkealaatuisena tuotteena ja siitä maksetaan vähittäiskaupassa usein hintalisä. Samankaltaisuus ei kuitenkaan edellytä, että tuotteet ovat täysin identtisiä, ja laadun vähäiset erot eivät ole riittäviä muuttamaan tuotteen ja kotimaisen tuotteen samankaltaisuudesta tehtyä päätelmää;

- b) tuontituotetta ja yhteisön tuotetta myytiin samankaltaisten tai samanlaisten myyntikanavien kautta, hintatietoja oli helposti ostajien saatavilla ja tarkasteltavana oleva tuote ja yhteisön tuotajien tuote kilpailivat pääasiassa hinnalla;
- c) tuontituotteella ja yhteisön tuotteella on kummallakin sama tai samankaltainen käyttötarkoitus ja näin ollen ne olivat vaihtoehtoisia tuotteita ja helposti keskenään korvattavissa;
- d) kuluttajat pitivät tuontituotetta ja yhteisön tuotetta vaihtoehtoina tietyn kysynnän tyydyttämiseksi, joten tältä osin eräiden viejien ja tuojien mainitsema erot olivat pelkästään vähäisiä vaihteluita.
- (17) Sen vuoksi alustavan päätelmän mukaan tuontituote ja yhteisön tuote ovat samankaltaisia tai suoraan keskenään kilpailevia.

5. TUONTI

5.1 Tuonnin kasvu

5.1.1 Johdanto

- (18) Vuosien 2000–2003 tietoihin perustuen tehdyssä alustavassa tutkimuksessa keskityttiin tuontitietojen saatavuuden kannalta kaikkein viimeisimpään kauteen sen määrittämiseksi, onko tarkasteltavana olevan tuotteen tuonti yhteisöön lisääntynyt niin paljon absoluuttisesti mitattuna tai suhteessa yhteisön kokonaistuotantoon ja/tai sellaisin ehdoin, että se aiheuttaa tai uhkaa aiheuttaa vakavaa vahinkoa yhteisön tuottajille. Yksi osapuoli väitti, että tuonnin kasvu johtui siitä, että luonnonvaraisen lohien tuonti oli otettu mukaan tuontitietoihin. Eurostatin tiedoissa ei tehdä eroa luonnonvaraisen ja viljellyn lohien välillä. Käytettävissä olevien tietojen (Yhdysvaltojen ja Kanadan vientitilastot) mukaan luonnonvaraisen lohien tuonti yhteisöön on kuitenkin vähäistä ja se on joka tapauksessa vähentynyt vuosina 2000–2003. Yksi osapuoli väitti, että vuosi 2000 oli huonosti soveltuva viitevuosi lohien poikkeuksellisten korkeiden hintojen vuoksi. Analyysissä keskitytään kuitenkin kaikkein viimeisimmän kauden tärkeimpiin kehityssuuntauksiin, ja analyysin tulos ei muuttuisi, vaikka viitekaudeksi vaihdettaisiin vuodet 1999–2001.
- (19) Jäljempänä esitettävät alustavat päätelmät perustuvat sen vuoksi vuosia 2000–2003 koskeviin tietoihin.

5.1.2 Tuonnin määrä

	2000	2001	2002	2003
Tuonti	372 789	379 764	396 772	455 948
Vuotuinen kasvu %		2 %	4 %	15 %
Yhteisön kokonaistuotanto	146 664	161 854	168 374	180 593
Tuonti/Tuotanto	254 %	235 %	236 %	252 %

Lähde: Tuontiluvut on saatu Eurostatilta. Yhteisön tuotanto on laskettu Irlannin ja Yhdistyneen kuningaskunnan julkista taloutta koskevien tietojen perusteella ja Ranskan ja Latvian tuotannonalaa koskevien tietojen perusteella.

- (20) Tuonti oli 372 789 tonnia vuonna 2000 ja se kasvoi 455 948 tonniin vuonna 2003 eli 22 prosenttia. Vuosina 2002–2003 vienti kasvoi 15 prosenttia.
- (21) Suhteessa yhteisön tuotantoon tuonti väheni 254 prosentista vuonna 2000 235 prosenttiin vuonna 2001, mutta kasvoi jälleen 252 prosenttiin vuonna 2003.

- (22) Vuosia 2002 ja 2003 koskevien tietojen mukaan neljännesvuosituonti oli vuonna 2003 suurempi kuin vastaavana neljännesvuotena vuonna 2002 ja lisäys oli korkeimmillaan (jopa 20,8 prosenttia) vuoden 2003 jälkipuoliskolla.

	1. vuosineljännes 2002	2. vuosineljännes 2002	3. vuosineljännes 2002	4. vuosineljännes 2002
Määrä (tonnia)	86 753	96 988	93 375	119 657

	1. vuosineljännes 2003	2. vuosineljännes 2003	3. vuosineljännes 2003	4. vuosineljännes 2003
Määrä (tonnia)	92 667	108 655	112 862	141 763
Vuotuinen kasvu %	6,8 %	12,0 %	20,8 %	18,5 %

Lähde: Eurostat.

5.1.3 Päätelmä

- (23) Vuosia 2000–2003 koskevien tuontitietojen perusteella päätellään alustavasti, että tuonti on viime aikoina kasvanut nopeasti, jyrkästi ja merkittävässä määrin sekä absoluuttisesti että suhteessa tuotantoon.

5.2 Tuontihinnat

- (24) Edellytykset, joilla tuonti on tapahtunut, on myös otettu huomioon Eurostatin tietojen mukaisesti. Vaikka tietoihin sisältyy jonkin verran luonnonvaraista lohta, sillä ei katsota olevan tuntuva vaikutusta hintoihin.
- (25) Tältä osin olisi huomattava, että syyskuun 1997 ja toukokuun 2003 välisenä aikana merkittävään osaan Norjasta tulevasta viljellyn lohen tuonnista (jonka markkinaosuus on noin 55 prosenttia yhteisössä) sovellettiin vähimmäistuontihintaa. Vuoden 2002 aikana eräät norjalaiset vientiä harjoittavat tuottajat jättivät noudattamatta vähimmäistuontihintaan liittyviä sitoumuksia, mikä heikensi kyseisen välineen tehokkuutta ja laski hintoja. Norjan tuontiin sovellettavat polkumyynti- ja tasointuimenpiteet ehdotettiin poistettaviksi joulukuussa 2002, ja näiden toimenpiteiden soveltaminen lopetettiin toukokuussa 2003. Tuontihinnat alenivat vuonna 2002 ja vuoden 2003 ensimmäisellä vuosipuoliskolla osittain siitä johtuen, että eräät norjalaiset viejät eivät noudattaneet vähimmäistuontihinnan osalta antamia sitoumuksia tai että ne lakkasivat vapaaehtoisesti soveltamasta vähimmäistuontihintaa.
- (26) Tuontihinnat laskivat 28,5 prosenttia vuosina 2000–2003. Tämän katsotaan olevan tavanomaista markkinoiden hinnanvaihtelua suurempi absoluuttisesti mitatun alenemisen suuruuden vuoksi ja koska vientiä harjoittavat tuottajat eivät saaneet tavanomaista suurempia voittoja vuonna 2000 ja tuotantokustannukset eivät alentuneet merkittävästi vuosina 2000–2003.

	2000	2001	2002	2003
Tuontihinta	3,55	2,99	2,87	2,54

Lähde: Eurostat.

- (27) Hintojen viimeaikainen kehitys ilmenee selkeämmin neljännesvuosittaisista tiedoista. Tuontihinnat olivat melko vakaat 2,83–2,93 euroa vuonna 2002, mutta ne alenivat vuoden 2003 ensimmäisen vuosineljänneksen 2,87 eurosta 2,24 euroon vuoden 2003 kolmantena vuosineljänneksenä, kunnes ne elpyivät osittain 2,48 euroon vuoden 2003 neljäntenä vuosineljänneksenä.

	1. vuosineljännes 2002	2. vuosineljännes 2002	3. vuosineljännes 2002	4. vuosineljännes 2002
Tuontihinta	2,83	2,93	2,86	2,85

	1. vuosineljännes 2003	2. vuosineljännes 2003	3. vuosineljännes 2003	4. vuosineljännes 2003
Tuontihinta	2,87	2,62	2,24	2,48

Lähde: Eurostat.

- (28) Täysin luotettavia Eurostatin tietoja ei vielä ole saatavilla vuoden 2004 ensimmäisestä vuosineljänneksestä, mutta tällä hetkellä käytettävissä olevien tietojen mukaan hinnat ovat nousseet keskimäärin noin 2,53 euroon/kg vuoden 2004 ensimmäisenä vuosineljänneksenä. Tämä on hiukan vuoden 2003 keskiarvoa alhaisempi, ja viimeisimpien käytettävissä olevien tietojen mukaan hinnat ovat jälleen alenemassa ja ovat nyt hyvin alhaiset. Vaikka eräiden väitteiden mukaan hinnat nousevat lähikuukausina, tätä ei ole perusteltu, ja viejämaiten tuotannonalat ovatkin vahvistaneet, että hinnat ovat nykyisin erittäin alhaiset.

5.3 Tuonnin markkinaosuus

- (29) Tuonnin markkinaosuus oli 73,5 prosenttia vuonna 2000 ja se aleni 71,9 prosenttiin vuonna 2001 ja pysyi suurin piirtein tällä tasolla vuonna 2002 (72 prosenttia). Vuonna 2003 tuonnin markkinaosuus kasvoi 75 prosenttiin eli kolme prosenttiyksikköä vuoteen 2002 verrattuna ja tämä oli suurin tarkastelujaksolla todettu osuus.

	2000	2001	2002	2003
Tuonti	73,5 %	71,9 %	72,0 %	75,0 %

6. YHTEISÖN TUOTTAJIEN MÄÄRITELMÄ

- (30) Tarkasteltavana olevaa tuotetta tuotettiin yhteisössä lähes yksinomaan Skotlannissa ja Irlannissa, joskin myös Ranskassa toimii kaksi tuottajaa ja Latviassa ainakin yksi.
- (31) Vuonna 2003 tarkasteltavana olevan tuotteen kokonaistuotanto yhteisössä oli 180 593 tonnia, josta tutkimuksen alustavassa vaiheessa yhteistyössä toimineiden tuottajien osuus oli 85 231 tonnia eli 47 prosenttia yhteisön kokonaistuotannosta. Niiden tuotanto muodostaa näin ollen pääosan yhteisön kokonaistuotannosta asetuksen (EY) N:o 3285/94 5 artiklan 3 kohdan c alakohdan ja asetuksen (EY) 519/94 15 artiklan 1 kohdan mukaisesti. Sen vuoksi niitä pidetään yhteisön tuottajina alustavassa tutkimuksessa.

7. ENNAKOIMATTOMAT KEHITYSSUUNTAUKSET

- (32) Vuoden 2002 lopulla Norjassa ennakoitiin lohen kokonaistuotannon olevan noin 446 000 tonnia vuonna 2003. Helmikuussa 2003 Kontali Analyse (tuotannonalan määrittäjä tekevä järjestö) ennusti, että lohta nostetaan 475 000 tonnia. Tämä oli 30 000 tonnia enemmän kuin Norjan tuotanto vuonna 2002, mutta suurimman osan tästä lisäyksestä odotettiin suuntautuvan Venäjän ja Puolan kaltaisille kehittyville markkinoille sekä Kaukoitään (Japaniin, Hongkongiin, Taiwaniin ja Kiinaan). Kaukoitään suuntautuva vienti on vähentynyt vuodesta 2000 lähtien, mutta Norja aikoi kääntää suuntauksen nousuun vuonna 2003 avaamalla markkinoita Kiinassa.
- (33) Norjan tosiasiallinen tuotanto oli itse asiassa 509 000 tonnia vuonna 2003 (noin 63 000 tonnia suurempi kuin Norjan hallituksen ennuste) ja lohta nostettiin kuusi prosenttia Kontali Analysin ennusteita enemmän. Myös tuotanto oli 64 000 tonnia (eli 14 prosenttia) suurempi kuin Norjan tuotanto vuonna 2002. Samanaikaisesti Kaukoitään myynnin väheneminen ei suinkaan pysähtynyt, vaan pikemminkin jyrkkä (-6,0 prosenttiin). Lisäksi myös kasvu kehittyvillä markkinoilla aleni 47 prosentista 32 prosenttiin Venäjällä ja 50 prosentista 30 prosenttiin yhteisön ulkopuolisissa Euroopan maissa. Kokonaiskulutus lisääntyi ainoastaan kuusi prosenttia, kun kasvu oli yhdeksän prosenttia vuonna 2002 ja 14 prosenttia vuonna 2001. Tätä virheelliseksi osoittautunutta tuotantoennustetta ja maailmanlaajuisen kokonaiskulutuksen vähenemistä ei ollut ennakoitu.

- (34) Sen vuoksi Norjassa syntyi vakava ylituotanto-ongelma, jonka se näyttää tunnustaneen. Eräät norjalaiset tuottajat harkitsivat elokuussa 2003 pakastavansa 30 000 tonnia viljeltyä lohta ylituotannon poistamiseksi markkinoilta. Ajatuksesta kuitenkin luovuttiin myöhemmin, joten liikatarjonta markkinoilla jatkui.
- (35) Lisäksi komissio ehdotti joulukuussa 2002, ettei polkumyynti- ja tasoitustoimenpiteitä enää sovellettaisi Norjan tuontiin. Niiden soveltaminen lakkautettiin toukokuussa 2003. Toimenpiteet olivat suurelta osin vähimmäistuontihintoja, joilla tosiasiallisesti taattiin vähimmäishinta vientiä harjoittaville tuottajille. Kun toimenpiteiden lakkauttamista ehdotettiin, monet norjalaisista vientiä harjoittavista tuottajista joko vapaaehtoisesti luopuivat sitoumuksistaan tai yksinkertaisesti lakkasivat noudattamasta niitä. Norjalaisilla lohentuottajilla on kokonaisuudessaan suuret velat norjalaisille pankeille. Kun hinnat alenivat ja vähimmäistuontihintoja ei sovellettu, norjalaisille tuottajille lainoja myöntävät pankit toteuttivat toimenpiteitä riskiensä lieventämiseksi ja vaativat lainojen takaisinmaksua. Tämä synnytti noidankehän, joka johti lohen nostamisen ja hintapaineiden lisääntymiseen sekä paineisiin lisätä vientiä. Vaikka Norjan vastaisten toimenpiteiden lakkauttamisen odotettiin johtavan joihinkin väliaikaisiin ja vähäisiin tuontihintojen mukautuksiin, hintojen laskun voimakkuutta (jota pahensi ylituotanto-ongelma) ja sen edellä kuvatun pankkijärjestelmän toiminnan vuoksi synnyttämää noidankehää ei oltu ennakoitu.
- (36) Vuonna 2003 Norjan kruunun arvo aleni 13 prosenttia euroon verrattuna, 12 prosenttia Tanskan kruunuun verrattuna ja 14 prosenttia Ruotsin kruunuun verrattuna. Vaikka valuuttaliikkeitä osattiin odottaa, ne olivat melko suuria ja pysyviä ja tavanomaisia valuuttavaihteluita vakavampia. Vaikka euro vahvistui myös suhteessa Englannin puntaan, tämän arvo aleni ainoastaan kuusi prosenttia, jolloin Yhdistyneessä kuningaskunnassa tuotettava viljelty lohi oli euroalueella kalliimpaa kuin alkuvuonna norjalaiseen tuontituotteeseen verrattuna. Norjalaisen viljelyn lohen pääasialliset tuojat yhteisössä ovat Tanska, Ruotsi, Saksa ja Puola. Suuri osa tällaisesta tuonnista kuljetetaan kuitenkin suoraan yhteisön sisällä euroalueen maihin, kuten Ranskaan ja Espanjaan. Lisäksi yli puolet Tanskaan tuotavasta viljelystä lohesta ja lähes kaikki Puolaan ja muihin uusiin jäsenvaltioihin tuotava viljelty lohi jälleenmyydään euroalueella jalostuksen jälkeen. Sen vuoksi Norjan kruunun arvon aleneminen euroon verrattuna vaikutti euroalueelle suoraan Norjasta tapahtuvan tuonnin lisäksi myös tuontiin Tanskan ja Puolan kaltaisiin maihin, jotka jalostavat viljeltyä lohta euroalueella tapahtuvaa jälleenmyyntiä varten. Tällaiset valuuttaliikkeet tekivät Euroopan yhteisöstä kokonaisuudessaan houkuttelevamman markkina-alueen norjalaisille vientiä harjoittaville tuottajille ja jossakin määrin auttoivat niitä välttämään euroina ja kruunuina ilmaistavien hintojen laskun aiheuttamat vaikutukset ja säilyttämään vientitulonsa samalla tasolla kotimaan valuuttana ilmaistuna. Yksikköhinnat alenivat kuitenkin myös Norjan kruunuina ilmaistuina. Samanaikaisesti nämä valuuttaliikkeet alensivat Euroopan yhteisöön tuotavan lohen hintoja ja tekivät tuonnista houkuttelevamman vaihtoehdon tuojille ja jalostusteollisuuden kaltaisille käyttäjille. Sen vuoksi suuri osa Norjan ylituotannosta vietiin Euroopan yhteisöön.
- (37) Alustavan analyysin mukaan tuonnin kasvun aiheuttanut ennakoimaton kehityssuuntaus oli Norjan huomattava ylituotanto (alhaisemmista ennusteista huolimatta) ja tämän lisäksi tilannetta pahensivat Norjan tuotannonalan kykenemättömyys saavuttaa viennin ennakoitu kasvu yhteisön ulkopuolisilla markkinoilla, Norjan vastaisten kaupan suojatoimenpiteiden lakkauttamisen odottamattoman laajat vaikutukset, edellä kuvattu Norjan pankkijärjestelmän toiminta sekä euron arvon nousu, joka teki yhteisön markkinoista kokonaisuudessaan houkuttelevamman kohteen norjalaiselle viennille. Tätä kehityssuuntausta ja sen vaikutuksia tutkitaan tarkemmin menettelyn lopullisessa vaiheessa.

8. VAKAVA VAHINKO

8.1 Johdanto

- (38) Samankaltaisen tuotteen yhteisön tuottajille aiheuttamaa vakavaa vahinkoa koskevan alustavan määritelmän tekemiseksi on arvioitu alustavasti kaikki asiaan liittyvät objektiiviset ja määrällisesti mitattavat tekijät, jotka vaikuttavat yhteisön tuottajien tilanteeseen. Tarkasteltavana olevan tuotteen osalta on arvioitu kulutusta, tuotantokapasiteettia, tuotantoa, kapasiteetin käyttöastetta, työllisyyttä, tuottavuutta, kokonaismyyntiä ja markkinaosuutta koskevien yhteisön tietojen kehitystä. Nämä tiedot perustuvat Yhdistyneen kuningaskunnan ja Irlannin suhdannetutkimuksella keräämiin tilastotietoihin. Yrityskohtaiset tiedot perustuvat yhteistyössä toimivien tuottajien antamiin vuosia 2000–2003 koskeviin tietoihin kassavirroista, sijoitetun pääoman tuotosta, varastoista, hinnoista, hinnan alittavuudesta ja kannattavuudesta.
- (39) Olisi huomattava alusta alkaen, että lohien nostamista edeltävä lohenviljelyn tuotantosykli on yhteisössä, kuten muuallakin, pitkä ja melko joustamaton ja että lohien nostamisen jälkeen myytävä viipymättä, sillä niitä voidaan varastoida muutamaa päivää kauemmin ainoastaan, jos ne pakastetaan. Pakastaminen on kallista ja joka tapauksessa yhteisössä on rajoitetut pakastamisvalmiudet. Sen vuoksi tuotantotasoa on suunniteltava ainakin kaksi vuotta etukäteen ja sitä voidaan tämän jälkeen muuttaa vain marginaalisesti. Näin ollen ylitarjonnan vaikutus tuotantoon tapahtuu viipeellä, mutta vaikutus hintoihin on nopea ja vakava.

8.2 Yhteisön tuottajien tilanteen analyysi

8.2.1 Kulutus

	2000	2001	2002	2003
Kulutus (tonnia)	507 705	527 970	550 943	607 728
Vuotuinen kasvu		4,0 %	4,4 %	10,3 %

- (40) Tarkasteltavana olevan tuotteen kulutus yhteisössä määritettiin alustavasti kaikkien yhteisön tuottajien kokonaistuotannon ja Eurostatin ilmoittaman, tarkasteltavana olevan tuotteen yhteisöön suuntautuvan kokonaistuotannon perusteella, ja siitä vähennettiin vienti Euroopan yhteisöstä.
- (41) Vuosina 2000–2003 kulutus kasvoi yhteisössä 19,7 prosenttia 507 705 tonnista 607 728 tonniin.
- (42) Olisi huomattava, että lohien hintajousto on melko suuri ja että kulutuksen selvästi suurempi kasvu vuonna 2003 voidaan sen vuoksi ainakin osittain selittää tukkuhintojen alenemisella.

8.2.2 Tuotantokapasiteetti ja kapasiteetin käyttöaste

	2000	2001	2002	2003
Kapasiteetti (tonnia)	340 029	340 294	339 359	347 671
Kapasiteetin käyttöaste (%)	43 %	48 %	50 %	52 %

- (43) Viljelyn lohien tuotantoa rajoitetaan Euroopan yhteisössä jäsenvaltioiden myöntämällä luvilla, joissa määritetään sellaisten elävien kalojen enimmäismäärä, joita voidaan pitää vedessä tietyssä paikassa tietyssä aikana. Kapasiteettia koskevat luvut perustuvat luvan kattamiin kokonaismääriin eivätkä siihen, kuinka monta kalaa voidaan pitää yhteisön tuottajien käyttämissä häkeissä. Lupien hakemisesta ja ylläpitämisestä aiheutuvat kustannukset ovat melko pieniä, ja sen vuoksi ylikapasiteetin ylläpito-kustannukset ovat myös alhaiset.

- (44) Teoreettinen tuotantokapasiteetti pysyi vakaana vuosina 2000–2002, mutta alustavan tutkimuksen mukaan se kasvoi 2,2 prosenttia vuosina 2000–2003.
- (45) Kapasiteetin käyttöaste (eli vedessä olevien kalojen määrä verrattuna luvan kattamaan määrään) oli 43 prosenttia vuonna 2000 ja kasvoi 48 prosenttiin vuonna 2001 ja kasvoi edelleen tasaisesti 52 prosenttiin vuonna 2003. Tämä kuvastaa sitä, että tuotanto kasvoi 23 prosenttia vuosina 2000–2003, kun taas lupien kattama kapasiteetti kasvoi vain 2,2 prosenttia.

8.2.3 Tuotanto

	2000	2001	2002	2003
Tuotanto (tonnia)	146 664	161 854	168 374	180 593

- (46) Tuotanto (nostetut kalat) oli 146 664 tonnia vuonna 2000 ja se kasvoi 180 593 tonniin vuonna 2003 eli 23 prosenttia. Edellisenä vuonna tuotanto oli kasvanut seitsemän prosenttia.
- (47) Olisi huomattava, että pitkän tuotantosyklin vuoksi tuotanto suunnitellaan ainakin kaksi vuotta etukäteen ja että kun tuotantosykli on käynnistynyt, tuotantotasoa voidaan muuttaa ainoastaan marginaalisesti.

8.2.4 Työllisyys

	2000	2001	2002	2003
Työllisyys (jakson lopussa)	1 269	1 162	1 195	1 193

- (48) Työllisyys oli 1 269 vuonna 2000 ja se aleni 1 193:een vuonna 2003 eli kuusi prosenttia. Työllisyys aleni vuonna 2001, elpyi osittain vuonna 2002 ja pysyi vakaana vuonna 2003.

8.2.5 Tuottavuus

	2000	2001	2002	2003
Tuottavuus (tonnia/työntekijä)	115	139	141	151

- (49) Tuottavuus on jatkuvasti parantunut koko tarkasteltavana olevan jakson aikana. Tuottavuus oli 115 tonnia vuonna 2000 ja 151 tonnia vuonna 2003. Tämä on osoitus siitä, että automaattisia ruokintajärjestelmiä ja muita työvoimaa säästäviä laitteita käytetään yhä enemmän ja että lisääntyvät tappiot aiheuttavat paineita kustannusten vähentämiseen.

8.2.6 Myyntimäärä

	2000	2001	2002	2003
Myynti yhteisössä (tonnia)	134 916	148 206	154 171	151 780

- (50) Vuosina 2000–2002 yhteisön tuottajien samankaltaisen tuotteen myynti kasvoi 14,3 prosenttia 134 916 tonnista 154 171 tonniin. Samanaikaisesti sen kanssa myös kulutus kasvoi 8,5 prosenttia kyseisellä jaksolla. Vuosina 2002 ja 2003 yhteisön tuottajien myynti väheni 1,6 prosenttia 154 171 tonnista 151 780 tonniin, vaikka kulutus kasvoi 10,3 prosenttia vuosina 2002 ja 2003.

8.2.7 Markkinaosuus

	2000	2001	2002	2003
Markkinaosuus	26,5 %	28,1 %	28,0 %	25,0 %

- (51) Yhteisön tuottajien markkinaosuus oli 26,5 prosenttia vuonna 2000 ja se kasvoi 28,1 prosenttiin 2001. Se pysyi tällä tasolla vuonna 2002, mutta vuonna 2003 se aleni kolme prosenttiyksikköä 25,0 prosenttiin, joka on alhaisin tällä jaksolla todettu osuus. Tämä kuvastaa sitä, että tuonti kasvoi vuonna 2003 sekä absoluuttisesti että suhteessa kulutukseen.

8.2.8 Kassavirta

Varainhoitovuosi	2000	2001	2002	2003
Kassavirta (indeksi)	100	-221	-384	-221

- (52) Kassavirtaa voitiin tarkastella vain yhteistyössä toimineiden tarkasteltavana olevaa tuotetta valmistavien yritysten tasolla eikä yksinomaan suhteessa tarkasteltavana olevaan tuotteeseen. Siksi tätä indikaattoria pidettiin vähemmän merkityksellisenä kuin muita indikaattoreita. Voidaan kuitenkin havaita, että kassavirta oli voimakkaasti negatiivinen vuosina 2001–2003.

8.2.9 Sijoitetun pääoman tuotto

Varainhoitovuosi	2000	2001	2002	2003
Sijoitetun pääoman tuotto	34	-1	2	-20

- (53) Myös sijoitetun pääoman tuottoa voitiin tarkastella vain yhteistyössä toimineiden tarkasteltavana olevaa tuotetta valmistavien yritysten tasolla eikä yksinomaan suhteessa tarkasteltavana olevaan tuotteeseen. Siksi myös tätä indikaattoria pidettiin vähemmän merkityksellisenä kuin muita indikaattoreita. Voidaan kuitenkin havaita, että sijoitetun pääoman tuotto aleni 34 prosentista vuonna 2000 lähes nolnaan vuosina 2001 ja 2002 ja -20 prosenttiin vuonna 2003.

8.2.10 Samankaltaisen tuotteen hinta

	2000	2001	2002	2003
Yhteisön myynnin yksikköhinta (1 000 euroa/tonni) (*)	3,50	3,23	3,02	2,79

(*) Hinnat mukautettu ex Glasgow -tasolle.

- (54) Samankaltaisen tuotteen keskimääräinen hinta aleni 20,3 prosenttia vuosina 2000–2003, ja aleneminen tapahtui tasaisesti kyseisellä jaksolla. Hinnat olivat alhaisimmillaan vuonna 2003 (2,79 euroa/kg).
- (55) Käytettävissä olevien tietojen mukaan vuoden 2004 ensimmäisenä vuosineljänneksenä yhteisön tuottajien myynnin keskimääräinen yksikköhinta nousi hiukan keskimääräisten tuontihintojen lievän nousun mukaisesti. Viimeaikaisten tietojen mukaan hinnat ovat kuitenkin jälleen alenemassa. Yksi osapuoli väitti (viitaten vuotuisiin keskimääräisiin valuuttakursseihin), että hintojen aleneminen ei ollut yhtä suurta puntina ilmaistuna. Tästä huolimatta katsotaan, että komission tulisi jatkossakin käyttää euroa johdonmukaisesti valuuttayksikkönä kaupan suojatoimenpiteitä koskevissa tapauksissa.

8.2.11 Kustannukset

	2000	2001	2002	2003
Keskimääräiset tuotantokustannukset tonnia kohden (euroa/kg)	3,1	3,2	3,0	3,1

- (56) Hintakehityksen lisäksi myös kustannusten kehitys on otettava huomioon. Kustannukset olivat 3,0–3,2 euroa/kg vuosina 2000–2003.

8.2.12 Kannattavuus

	2000	2001	2002	2003
Yhteisön myynnin nettovoitto/-tappio	7,3 %	-3,3 %	-2,5 %	-17,1 %

- (57) Yhteisön tuottajien myynnin kannattavuus yhteisössä oli 7,3 prosenttia vuonna 2000, mutta se aleni -3,3 prosenttiin vuonna 2001. Tappiot lieventyivät vuonna 2002 (-2,5 prosenttia), mutta kannattavuus aleni jälleen -17,1 prosenttiin vuonna 2003. Kun tuonti kasvoi korkeimmalle tasolleen ja keskimääräinen tuontihinta aleni kaikkein alhaisimpaan arvoonsa (2,54 euroa/kg) vuonna 2003, myös yhteisön tuotteen keskihinta aleni alhaisimpaan arvoonsa (2,79 euroa/kg). Yhteisön tuottajien myynnin kannattavuuden väheneminen vuosina 2000–2003 tapahtui samaan aikaan kuin yhteisön tuottajien tuotteen kilokohtainen hinta aleni 3,50 eurosta 2,79 euroon.

8.2.13 Varastot

	2000	2001	2002	2003
Loppuvarasto (tonnia)	36 332	39 048	53 178	43 024

- (58) Varastoilla tarkoitetaan tässä vedessä olevia eläviä kaloja. Yhteisön tuottajilla, kuten kaikilla muillakin tuottajilla, on vähäiset varastot nostettuja kaloja, sillä ne on myytävä viipymättä. Sen vuoksi loppuvarastojen väheneminen merkitsee sellaisten elävien kalojen määrän vähentymistä, jotka on tarkoitus nostaa kahden seuraavan vuoden aikana. Näin ollen tässä tapauksessa varastojen määrän aleneminen osoittaa vahingon lisääntymistä.
- (59) Vuonna 2000 varastot olivat 36 332 tonnia ja ne kasvoivat 53 178 tonniin vuonna 2002 ja alenivat tämän jälkeen 43 024 tonniin vuonna 2003. Varastot vähenivät siis 19,1 prosenttia vuoden 2002 ja 2003 välisenä aikana.

8.2.14 Päätelmä

- (60) Muistutetaan, että tutkimuksen mukaan vuosina 2000–2003 ja erityisesti vuosina 2002 ja 2003 tarkasteltavana olevaa tuotetta on tuotu yhä enemmän yhteisön markkinoille.
- (61) Yhteisön tuottajien teoreettinen tuotantokapasiteetti oli vuosina 2000–2002 jotakuinkin vakaa, vaikka tuotanto kasvoi 14,8 prosenttia. Kapasiteetin käyttöaste kasvoi 43 prosentista 50 prosenttiin tänä aikana. Vedessä olevien elävien kalojen varastot kasvoivat myös. Työllisyys aleni hieman, kun taas tuottavuus lisääntyi lähinnä koneiden lisääntyneen käytön ansiosta.
- (62) Myyntimäärä kasvoi 14,3 prosenttia vuosina 2000–2002 (kulutus kasvoi 8,5 prosenttia) ja yhteisön tuottajien markkinaosuus kasvoi 26,5 prosentista 28,0 prosenttiin.
- (63) Hinnat alenivat kuitenkin 13,7 prosenttia vuosina 2000–2002 ja siitä huolimatta, että kustannukset alenivat hieman vuonna 2002 (osittain kapasiteetin käyttöasteen ja tuottavuuden paranemisesta johtuen), kannattavuus aleni vuoden 2000 7,3 prosentista -3,3 prosenttiin vuonna 2001 ja -2,5 prosenttiin vuonna 2002. Myös sijoitetun pääoman tuoton ja kassavirran kehitys oli negatiivinen tänä aikana.

- (64) Yhteisön tuottajien asema heikentyi huomattavasti vuosina 2002–2003. Vaikka tuotantokapasiteetti ja tuotanto kasvoivat (7,3 prosenttia) aiemmin tehtyjen tuotantosuunnitelmien mukaisesti ja tästä johtuen kapasiteetin käyttöaste ja tuottavuus paranivat, kaikkien muiden indikaattoreiden kehitys oli negatiivista. Vedessä olevien kalojen varastot vähenivät 19,1 prosenttia. Vaikka kulutus kasvoi 10,3 prosenttia, yhteisön tuottajien myynti väheni 1,6 prosenttia ja niiden markkinaosuus pieneni. Lisäksi hinnat alenivat 7,6 prosenttia ja kustannukset nousivat nelivuotisjakson keskiarvoonsa. Tämä johti kannattavuuden jyrkkään laskuun, ja yhteisön tuottajien myynnin kannattavuus oli -17,1 prosenttia. Nämä tappiot myötävaikuttivat siihen, että sijoitetun pääoman tuotto aleni -20 prosenttiin. Vaikka kassavirta näytti parantuvan, tämä johtui tosiasiasa vedessä olevien kalojen varastojen pienenemisestä ja jälleeninvestointimahdollisuuksien puuttumisesta.
- (65) Kaikki nämä tekijät huomioon ottaen päätellään alustavasti, että yhteisön tuottajille on aiheutunut vakavaa vahinkoa eli niiden asema on yleisesti ottaen heikentynyt merkittävästi.

9. SYY-YHTEYS

- (66) Jotta voidaan tutkia, onko tuonnin lisääntymisen ja vakavan vahingon välillä syy-yhteyttä, ja varmistaa, että muiden tekijöiden aiheuttamaa vahinkoa ei panna tuonnin lisääntymisen tiliin, vahingon aiheuttajiksi arvelujen tekijöiden vahingolliset vaikutukset on eroteltu toisistaan, vahingolliset vaikutukset on jaettu niiden taustalla oleville vahinkoa aiheuttaville tekijöille ja sen jälkeen, kun vahinko oli jaettu kaikille todetuille vahinkoa aiheuttaville tekijöille, määritettiin, onko tuonnin lisääntyminen vakavan vahingon "aito ja merkittävä" syy.

9.1 Vahinkoa aiheuttavien tekijöiden tarkastelu

9.1.1 Tuonnin lisääntymisen vaikutus

- (67) Kuten edellä todetaan, vuosina 2000–2003 ja erityisesti vuosina 2002–2003 tarkasteltavana olevaa tuotetta on tuotu yhä enemmän yhteisön markkinoille.
- (68) Viljelty lohi on pohjimmiltaan hyödyketuote, ja tarkasteltavana oleva tuote ja samankaltainen tuote kilpailevat pääasiassa hinnalla. On yleisesti hyväksytty, että erityisesti Norjasta tuleva tuonti hallitsee markkinoita ja sopeuttaa hinnat. Sen vuoksi jopa vähäinen hinnan alittavuus johtaa yhteisön tuottajien hintojen alenemiseen.
- (69) Tässä tapauksessa merkittävin tuonnin lisääntymisen aiheuttama vahingollinen vaikutus oli yhteisön tuottajille aiheutuneet suuret tappiot. Koska tuonti hallitsee markkinoita ja sopeuttaa hinnat, tuonnin lisääntyminen alensi hintoja koko yhteisössä. Jos tuonti olisi lisääntynyt vähemmän, hintoihin kohdistunut paine olisi myös ollut lievempi. Jos kysyntä yhteisön markkinoilla olisi pystynyt tyydyttämään tällaisen tuonnin lisääntymisen huomattavasti korkeammilla hinnoilla, on mahdollista, että yhteisön tuottajille ei olisi aiheutunut vakavaa vahinkoa, vaikka tuonnin lisääntyminen olisi johtanut yhteisön tuottajien myynnin vähenemiseen ja markkinaosuuden pienenemiseen.
- (70) Vuosina 2000–2002 tuontihinnat alenivat 19 prosenttia. Yhteisön tuottajien hinnat seurasivat läheisesti tätä kehityssuuntausta. Vaikka yhteisön tuottajien myynnin markkinaosuus yhteisössä kasvoi tänä aikana, tämä kuvasti aiempina vuosina tehtyjä tuotantopäätöksiä ja yhteisön tuottajat myivät tappiolla sekä vuonna 2001 että 2002.
- (71) Vuosina 2002 ja 2003 tuonti kasvoi 15 prosenttia. Tuonnin markkinaosuus kasvoi 72 prosentista 75 prosenttiin samalla kun yhteisön tuottajien markkinaosuus pieneni 28 prosentista 25 prosenttiin. Tänä aikana tuonti lisääntyi 236 prosentista 252 prosenttiin yhteisön tuotannosta. Tuonti näyttää siis lisääntyneen sekä suhteessa yhteisön tuotantoon että kulutukseen yhteisön tuottajien kustannuksella.

- (72) Tuonnin lisääntymisen tärkein merkitys on sen vaikutus yhteisön tuottajien hintoihin ja kannattavuuteen. Kuten edellä todetaan, on yleisesti hyväksyttyä, että erityisesti Norjasta tuleva tuonti hallitsee viljellyn lohen yhteisömarkkinoita. Sen vuoksi hinnan alittavuuden mahdollisuutta on tutkittu sen määrittämiseksi, ovatko alhaiset tuontihinnat tosiasiallisesti alentaneet yhteisön tuottajien hintoja.
- (73) Hinnan alittavuuden tason määrittelemiseksi alustavasti hintatietoja tarkasteltiin verrattavissa olevien ajanjaksojen osalta samassa kaupan portaassa ja samanlaisille asiakkaille tapahtuneen myynnin osalta. Yhteisön tuottajien veloittamien keskimääräisten ex Glasgow-hintojen ja vientiä harjoittavien tuottajien yhteisön tuojilta laskuttamien hintojen (cif-hinnat yhteisön rajalla tulli mukaan luettuna) vertailu osoittaa, että tuontihinnat olivat 3,1–7,1 prosenttia alhaisemmat kuin kotimarkkinahinnat viimeisten kolmen vuoden aikana. Tämä näyttää johtaneen yhteisön tuottajien hintojen alenemiseen, koska tuonnin suuren markkinaosuuden vuoksi se sopeuttaa hinnat markkinoilla. Erityisesti voidaan todeta, että tuonnin lisääntyminen yhä alhaisemmin hinnoin vuoden 2003 kolmanteen vuosineljänneksen asti pakotti yhteisön tuottajat jatkuvasti alentamaan hintojaan vuoden 2003 kolmanteen vuosineljänneksen asti, ja tämä aiheutti tappioita yhteisön tuottajille kyseisenä vuotena.
- (74) Tuontihintojen ja yhteisön tuottajien hintojen välinen suora vertailu vahvistaa tämän. Kiloکوhtaіset tuontihinnat, tulli mukaan luettuna, alenivat 28,5 prosenttia 3,62 eurosta 2,59 euroon vuosina 2000–2003. Samana aikana samankaltaisen tuotteen keskimääräinen kilohinta aleni tasaisesti 20 prosenttia 3,50 eurosta 2,79 euroon.
- (75) Vuosina 2002 ja 2003 tuonnin keskimääräinen kiloکوhtaіnen yksikköhinta, tulli mukaan luettuna, aleni 2,93 eurosta 2,59 euroon. Koska tuonti kasvoi korkeimpaan tasoonsa ja tuonnin keskimääräinen hinta aleni alhaisimpaan tasoonsa (2,59 euroa/kg tullattuna), tuontihintojen lasku alensi yhteisön tuottajien hintoja ja yhteisön tuotteen keskimääräinen hinta laski alhaisimpaan arvoonsa (2,79 euroa/kg). Yhteisön tuotteen keskimääräinen kiloکوhtaіnen yksikköhinta (mukautettu ex Glasgow-tasoon) aleni kahdeksan prosenttia 3,02 eurosta 2,79 euroon.

	2000	2001	2002	2003
Yhteisön myynnin yksikköhinta (1 000 euroa/tonni) (*)	3,50	3,23	3,02	2,79
Tuonnin yksikköhinnat tulli mukaan luettuna (1 000 euroa/tonni) (**)	3,62	3,05	2,93	2,59

(*) Hinnat mukautettu ex Glasgow -tasoon.

(**) Tuontihinnat ilmaistaan cif-tasolla ja niihin sisältyy kahden prosentin suuruinen tuontitulli.

- (76) Yhteisön tuottajien hintojen aleneminen näyttää olevan pääsyy niiden kannattavuuden huomattavaan laskuun. Vuonna 2000 yhteisön tuottajien kiloکوhtaіset kustannukset olivat 3,1 euroa ja niiden myyntihinnat (mukautettu ex Glasgow -tasoon) oli 3,50 euroa ja voitto 7,3 prosenttia. Vaikka yhteisön tuottajien kapasiteetin käyttöaste, tuotanto, tuottavuus, elävien kalojen varastot, myynti ja markkinaosuus kasvoivat kaikki vuosina 2001 ja 2002, niille aiheutui tappioita, sijoitetun pääoman tuotto väheni, kassavirta oli negatiivinen ja niiden myyntihinnat (mukautettu ex Glasgow -tasoon) alenivat 3,23 eurosta 3,02 euroon. Myös kustannukset alenivat lievän nousun jälkeen 3,2 euroon vuonna 2001 ja 3,0 euroon vuonna 2002. Lisäksi työllisyys väheni.

- (77) Vuonna 2003 hinnat (mukautettu ex Glasgow -tasoon) alenivat 2,79 euroon alhaisin hinnoin tapahtuvan tuonnin aiheuttamien paineiden vuoksi ja kun kustannukset olivat samalla tasolla kuin vuonna 2000 (3,1 euroa), yhteisön tuottajille aiheutui 17,1 prosentin tappio. Tästä on osoituksena sijoitetun pääoman tuoton väheneminen ja kassavirran kääntyminen negatiiviseksi. Samanaikaisesti yhteisön tuottajien myyntimäärät alenivat 1,6 prosenttia ja markkinaosuus pieneni 3,0 prosenttiyksikköä, samalla kun tuonnin määrä ja markkinaosuus kasvoivat. Vaikka kapasiteetti, kapasiteetin käyttöaste, tuotanto ja tuottavuus lisääntyivät ja työllisyys pysyi vakaana, alhaisin hinnoin tapahtuvan tuonnin lisääntymisen vaikutus kapasiteetin käyttöasteeseen, tuottavuuteen ja työllisyyteen tapahtuu viipeellä. Tuotannon oletetaan alenevan tuonnin lisääntymisen vuoksi, koska elävien kalojen varastot pienenivät vuonna 2003.
- (78) Edellä mainituista syistä päätellään alustavasti, että tuonnin lisääntyminen korreloi yhteisön tuottajille aiheutuneen vakavan vahingon kanssa ja että alhaisin hinnoin tapahtuvan tuonnin lisääntyminen on aiheuttanut yhteisön tuottajille vahingollisia vaikutuksia, jotka ovat näkyneet erityisesti paineina hintojen alentamiseen yhteisön markkinoilla ja aiheuttaneet suuria tappioita yhteisön tuottajille.

9.1.2 Kulutusmuutosten vaikutus Yhdistyneessä kuningaskunnassa

- (79) Yksi osapuoli väitti, että kulutus on vähentynyt Yhdistyneessä kuningaskunnassa vuonna 2003 ja että tämä on aiheuttanut vahinkoa yhteisön tuottajille. Yhdistyneen kuningaskunnan markkinoita ei voida kuitenkaan tarkastella erillään koko yhteisön markkinoista. Kulutus Euroopan yhteisössä kasvoi 19,7 prosenttia vuosina 2000–2003 ja 10,3 prosenttia vuosina 2002 ja 2003. Sen vuoksi yhteisön tuottajille vuonna 2003 aiheutuneiden merkittävien tappioiden syynä näyttävät olevan alhaiset hinnat eikä väitetty kulutuksen vähentyminen.

9.1.3 Vientikyvyn muutosten vaikutukset

	2000	2001	2002	2003
Vienti (tonnia)	11 748	13 648	14 203	28 813

- (80) Vientimäärän vaihteluita on myös tutkittu. Vienti lisääntyi koko tarkasteltavana olevana ajanjaksona ja jopa kaksinkertaistui vuonna 2003 edeltävään vuoteen verrattuna, ja sen vuoksi päätellään yhden osapuolen vastakkaisista väitteistä huolimatta, että vientimäärän muutokset eivät olleet syynä yhteisön tuottajille aiheutuneeseen vakavaan vahinkoon. Kannattavuutta koskevat tiedot perustuvat joka tapauksessa pelkästään yhteisön myyntiin.

9.1.4 Liikakapasiteetin vaikutus

- (81) On myös tutkittu, johtuivatko vahingolliset vaikutukset yhteisön tuottajien liikakapasiteetista. Teoreettinen kapasiteetti kasvoi tutkimusajanjaksona 2,2 prosenttia vuosina 2000–2003, mikä on huomattavasti vähemmän kuin tuotannon ja kulutuksen kasvu. Kuten edellä todetaan, teoreettinen kapasiteetti on elävien kalojen kokonaismäärä, jolle jäsenvaltio on myöntänyt lupia. Lupien haku- ja ylläpitokustannukset ovat alhaiset. Suurimmat kustannukset aiheutuvat smolteista, kalanruuasta ja työvoimasta. Sen vuoksi päätellään alustavasti, että teoreettisen kapasiteetin kasvulla ei ollut vahingollisia vaikutuksia yhteisön tuottajiin.

9.1.5 Yhteisön tuottajien välisen kilpailun vaikutus

- (82) Eräät viejät väittivät, että lohien hinnan alentuminen yhteisön markkinoilla johtuu yhteisön tuotteen ylitarjonnasta. Tuonti lisääntyi kuitenkin 15 prosenttia vuonna 2003, kun taas yhteisön tuottajien myynti yhteisössä väheni. Lisäksi yhteisön markkinoita hallitsee tuonti eivätkä yhteisön tuottajat. Kaikkien osapuolten vuosien 2002 ja 2003 hintakehityksen tutkiminen osoittaa selvästi, että tuonti-tuotteet myytiin jatkuvasti halvemmalla kuin yhteisön tuotteet ja että yhteisön tuottajien hinnat alenivat tuontihintoja seuraten. Yhteisön tuottajien välisen kilpailun vaikutus tasapainottaa itse itsensä. Yhden tuottajan voitto kompensoi toiselle tuottajalle aiheutuneet tappiot muiden seikkojen pysyessä muuttumattomina. Sen vuoksi päätellään alustavasti, että yhteisön tuottajien välinen kilpailu ei aiheuttanut todettua vakavaa vahinkoa.

9.1.6 Kuolleisuuden lisääntymisen vaikutus tuotantokustannuksiin

- (83) Yksi osapuoli väitti, että vuosina 2002 ja 2003 Irlannissa havaittu normaalia suurempi kuolleisuus sekä kyseisellä jaksolla Yhdistyneessä kuningaskunnassa ja Irlannissa sattuneet taudinpurkaukset olisivat saattaneet lisätä tuotantokustannuksia ja häiritä eräiden tuottajien tavanomaista tuotantosykliä. Tällä hetkellä käytettävissä olevien tietojen mukaan nämä tapaukset koskivat vain muutamia tiloja. Lisäksi yhteisön tuottajien tuotantokustannukset alenivat vuonna 2002 ja olivat lähellä nelivuotiskauden keskiarvoa vuonna 2003, kuten jäljempänä olevassa taulukossa esitetään. Sen vuoksi päätellään alustavasti, että tavallista korkeampi kuolleisuus ei ollut synynä merkittäviin vahingollisiin vaikutuksiin. Tätä väitettä tutkitaan kuitenkin tarkemmin tutkimuksen lopullisessa vaiheessa.

	2000	2001	2002	2003
Keskimääräiset tuotantokustannukset (1 000 euroa/tonni)	3,1	3,2	3,0	3,1

9.1.7 Korkeiden tuotantokustannusten yleiset vaikutukset

- (84) Yksi osapuoli väitti, että Norjan tuotannonalan tuotantokustannukset ovat yhteisön tuottajia alhaisemmat ja että tämä on syy tuonnin lisääntymiseen ja vakavaan vahinkoon. Tällä hetkellä käytettävissä olevien tietojen mukaan Norjalla on hintaetu eräiden kustannusten osalta, mutta yhteisön tuottajilla on puolestaan hintaetu eräiden muiden kustannusten osalta. Kokonaisuudessaan voidaan todeta, että vaikka yhteisön tuottajille aiheutuu tällä hetkellä merkittäviä tappioita markkinoilla, sama pätee myös norjalaisiin tuottajiin. Kuten 8.2.12 kohdassa todetaan, yhteisön tuottajien tappiot olivat -2,5 prosenttia vuonna 2002. Norjan hallituksen tietojen mukaan otantaan kuuluneiden 151 lohien ja kirjolohien viljelylaitosten tappiot olivat -13 prosenttia vuonna 2002. (Vastaavia tietoja ei ole vielä julkaistu vuodelta 2003). Lisäksi niillä on suuret velat, jotka muodostavat suuren osan niiden kokonaiskustannuksista. Niiden kokonaisvelka (oma pääoma ja varaukset pois luettuina) oli 6,8 miljardia Norjan kruunua, kun kokonaisliikevaihto oli 5,7 miljardia Norjan kruunua⁽¹⁾. Tämä on eräissä tapauksissa johtanut siihen, että norjalaiset tuottajat ovat tosiasiallisesti norjalaisten pankkien omistuksessa. Sen vuoksi päätellään alustavasti, että norjalaiset tuottajat eivät ole yhteisön tuottajia tuotantokykyisempiä, mutta tätä väitettä tutkitaan tarkemmin tutkimuksen lopullisessa vaiheessa.

9.1.8 Skotlannin korkeammat kuljetuskustannukset

- (85) Yksi osapuoli väitti, että Skotlannin syrjäisillä alueilla infrastruktuuri on heikompi ja että tämä lisäisi kustannuksia ja voisi aiheuttaa vahinkoa yhteisön tuottajille. Tältä osin huomautetaan, että norjalainen kalanviljely, joka on markkinajohtaja yhteisössä, tapahtuu usein syrjäisillä seuduilla, joissa liikenneinfrastruktuuri on suhteellisen heikko.

⁽¹⁾ Norwegian Directorate of Fisheries Statistical Survey 2002.

- (86) Kuljetuskustannusten osuus viljellyn lohen tuotannon kokonaiskustannuksista ei ole suuri ja se riippuu tavarankäytöstä sekä sen aiotusta määräajasta. Kokonaisuutena Norjasta, Yhdistyneestä kuningaskunnasta ja Irlannista yhteisön markkinoille suuntautuvien kuljetusten kustannusten ei katsota poikkeavan toisistaan merkittävästi. Lisäksi vientiä harjoittavien tuottajien (jotka sijaitsevat Euroopan yhteisön ulkopuolella) kuljetuskustannukset ovat todennäköisesti yleensä korkeammat silloin, kun ne myyvät yhteisön markkinoille. Sen vuoksi Skotlannin korkeampien kuljetuskustannusten ei katsota vaikuttaneen yhteisön tuottajille aiheutuneeseen vahinkoon.
- (87) Ei myöskään ole esitetty todisteita siitä, että kuljetuskustannukset olisivat nousseet Skotlannissa viime vuosina, ja sen vuoksi korkeammat kuljetuskustannukset eivät voi olla syynä yhteisön tuottajien kärsineiden tappioiden lisääntymiseen viime aikoina.

9.1.9 Muut tekijät

- (88) Tutkimuksen alustavassa vaiheessa ei havaittu muita vahinkoa aiheuttavia tekijöitä, jotka voisivat mahdollisesti olla merkittäviä.

9.2 Vahingollisten vaikutusten jakaminen

- (89) Tuonnin kasvulla oli ainoastaan vähäinen kielteinen vaikutus yhteisön tuottajien myymiin määriin, vaikka niiden myynti ja markkinaosuus vähenivät hiukan vuonna 2003. Näyttää kuitenkin siltä, että tuonnin huomattavalla kasvulla oli tuhoisa vaikutus yhteisön tuottajien kannattavuuteen, sillä se aiheutti hintojen alenemisen. Koska tuonti hallitsee markkinoita (tuonnin markkinaosuus on noin 70–75 prosenttia), tuontihintojen aleneminen johti yhteisön tuottajien hintojen merkittävään alenemiseen. Tämä aiheutti suuria tappioita yhteisön tuottajille. Tässä vaiheessa ei alhaisin hinnoin tapahtuvan tuonnin lisäksi todettu muita tekijöitä, jotka olisivat saattaneet myötävaikuttaa vahingon syntymiseen.

9.3 Pöytäkirja

- (90) Koska muut tiedossa olevat tekijät eivät aiheuttaneet merkittäviä vahingollisia vaikutuksia, päätellään alustavasti, että alhaisin hinnoin tapahtuvan tuonnin lisääntymisen ja yhteisön tuottajille aiheutuneen vakavan vahingon välillä on aito ja huomattava yhteys.

10. KRIITTINEN TILANNE

- (91) Alustavan päätelmän mukaan kyseessä ovat kriittiset olosuhteet, joissa viivytykset aiheuttavat yhteisön tuottajille vaikeasti korjattavaa vahinkoa. Yhteisön tuottajien elävien kalojen varastot, yksikköhinnat, kannattavuus ja sijoitetun pääoman tuotto ovat vähentyneet huomattavasti tarkasteltavana olevan tuotteen alhaisin hinnoin tapahtuvan tuonnin lisääntymisen vuoksi.
- (92) Yhteisön tuottajien taloudellinen tilanne on erittäin epävarma. Niille aiheutui suuria tappioita vuonna 2003 (–17,1 prosenttia). Sen vuoksi useat yhteisön tuottajat ovat jo menneet konkurssiin tai joutuneet selvitystilaan ja monet muut suunnittelevat joko tuotantonsa vähentämistä tai luopumista toiminnasta kokonaan. Useat yhteisön tuottajat yrittävät myydä yrityksensä toimivina ja kannattavina. Kun otetaan huomioon heidän tappiollinen toimintansa ja viime aikoina tapahtuneet konkurssit ja selvitystilaan joutumiset, mahdollisia ostajia on vain vähän. Muut tuottajat yksinkertaisesti lopettavat toimintansa tappioidensa tyrehtyttämiseksi.
- (93) Vuonna 2003 ja vuoden 2004 ensimmäisien kuukausien aikana viisi yhteisön tuottajaa on mennyt konkurssiin tai joutunut selvitystilaan. Lisäksi kaksi tuottajaa on siirtynyt rehuyritysten omistukseen (joille tuottajille oli suuria velkoja) ja niiden toimintaa ollaan vähentämässä. Tämän lisäksi seitsemän muuta yhteisön tuottajaa on lopettanut toimintansa tai on parhaillaan lopettamassa.

- (94) Vuonna 2003 tehdyt suuret tappiot ovat johtaneet siihen, että eräät yhteisön tuottajat ja erityisesti riippumattomat yritykset, jotka eivät voi saada rahoitustukea suuremmalta ryhmältä, joutuvat pidentämään rehuyrityksiltä ottamiensa lainojen maksuaikaa ja käyttämään tililuottoa keskipitkän ja pitkän aikavälin rahoituslähteenä. Eräiden yritysten on pakko uhrata kannattavuutensa varmistamiseksi riittävän kassavirran rahoitussitoumustensa täyttämiseksi (esimerkiksi nostamalla kalat ennen kuin ne ovat kasvaneet enimmäismittoihinsa). Vaikka tällainen menettelytapa saattaa pitää yritykset hengissä lyhyen ajan, se vähentää niiden kannattavuutta entisestään ja sen vuoksi heikentää niiden keskipitkän ja pitkän aikavälin elinkelpoisuutta.
- (95) Jolleivät lohen viljelyn tulevaisuudennäkymät yhteisössä parane nopeasti ja huomattavasti, yhä useamman yhteisön tuottajan ainoa vaihtoehto on mennä konkurssiin tai joutua selvitystilaan, sillä rehuyritykset ja pankit pyrkivät rajoittamaan luottotappioitaan. Eräiltä yhteisön tuottajilta on jo peruttu tililuotto tai sen käyttöä on rajoitettu. Yhdistyneessä kuningaskunnassa viranomaiset ovat käyneet neuvotteluja pankkien kanssa tuen peruuttamisen syistä. Pankit ovat kuitenkin painottaneet, että niiden on pakko toimia liiketoimintaan liittyvien edellytysten mukaisesti.
- (96) Jos Euroopan yhteisön markkinoilla ei sovelleta väliaikaisia suojatoimenpiteitä, on oletettavaa, että tarkasteltavana olevan tuotteen yhteisöön suuntautuvat tuontimäärät pysyvät jatkossakin korkeina ja että yhteisön tuottajille aiheutuu edelleen tappioita ja yhä useammat niistä joutuvat konkurssiin ennen kaikkea tämän tilanteen aiheuttaman hintojen alenemisen vuoksi. Tällainen vahinko olisi vaikea korjata, sillä yrityksiä olisi jo suljettu, aiemmat työntekijät olisivat joutuneet muuttamaan löytääkseen uuden työpaikan ja luotonantajat suhtautuisivat varauksella epäonnistuneiden yritysten toiminnan uudelleenaloittamiseen rahoittamiseen. Jotta tältä voitaisiin välttyä, väliaikaiset suojatoimenpiteet on toteutettava.

10.1 Pöytäselitys

- (97) Ottaen huomioon suurista tappioista johtuva yhteisön tuottajien epävarma taloudellinen tilanne ja vientiä harjoittavien tuottajien jatkuvasti aiheuttama uhka kyseessä katsotaan olevan kriittinen tilanne, jossa viivytykset väliaikaisten suojatoimenpiteiden toteuttamisessa aiheuttaisivat vahinkoa, jota olisi vaikea korjata. Sen vuoksi päätellään, että väliaikaiset suojatoimenpiteet olisi toteutettava viipymättä.

11. LOPPUÄÄNNÖKSET

- (98) Tutkimuksen päätelmien alustava analyysi vahvistaa kriittisen tilanteen olemassaolon ja väliaikaisten suojatoimenpiteiden tarpeen yhteisön tuottajille aiheutuvan vaikeasti korjattavan lisävahingon ehkäisemiseksi.

11.1 Väliaikaisten suojatoimenpiteiden muoto ja taso

- (99) Viljelyn lohen tuotanto on yhteisössä riittämätöntä kysynnän tyydyttämiseksi ja sen vuoksi on tarpeen varmistaa, että toteutettavat toimenpiteet eivät estä vientiä harjoittavien tuottajien pääsyä yhteisön markkinoille. Koska tärkein yhteisön tuottajille aiheutuneen vahingon syy näyttävät olevan suuret tuontimäärät, jotka johtavat alhaisiin hintoihin sekä hintojen alenemiseen ja hinnankorotusten estymiseen, toteutettavien toimenpiteiden olisi oltava sellaiset, että ne korottavat hintoja mutta eivät rajoita tarpeettomasti tarjontaa.
- (100) Asetuksissa (EY) N:o 3285/94 ja (EY) N:o 519/94 säädetään, että väliaikaiset suojatoimenpiteet on toteutettava tariffeja korottamalla. Sen vuoksi etusijalle olisi asetettava tariffiin perustuvat toimenpiteet silloin, kun tämä on tarkoituksenmukaista. Tässä tapauksessa on aiheellista vahvistaa perinteisiä tuontimääriä heijastavat kiintiöt, joissa ei kanneta suojatulleja, yhteisön markkinoiden pitämiseksi avoimina ja kysynnän tyydyttävän tarjonnan varmistamiseksi. Näiden kiintiöiden ulkopuolella tuonnissa kannettaisiin lisätullia. Viljeltyä lohta voidaan siis tuoda perinteiset määrät ilman lisätullin maksamista ja rajattomasti maksamalla lisätulli.

- (101) Perinteisten kauppavirtojen säilyttämiseksi ja sen varmistamiseksi, että myös pienemmille toimijoille säilyy pääsy yhteisön markkinoille, tariffikiintiöt olisi jaettava niiden maiden/alueiden kesken, joille tarkasteltavana olevan tuotteen vienti aiheuttaa huomattavaa etua, ja osa kiintiöstä olisi varattava muille maille. Norjalla ja Färsearilla on asiassa huomattava etu ja niiden osuus tuonnista on suuri, ja niiden kanssa käytyjen neuvottelujen jälkeen katsotaan sopivaksi vahvistaa niille molemmille erityinen tariffikiintiö sen perusteella, mikä oli sen osuus tuonnin kokonaismäärästä kolmivuotiskaudella 2001–2003. Suurin osa tämän ajanjakson tuonnista oli peräisin Norjasta ja Färsearilta ja sen vuoksi niihin olisi sovellettava maakohtaista tariffikiintiötä ja kaikkiin muihin maihin yhtä kiintiötä. Tarpeettoman hallinnollisen taakan estämiseksi tariffikiintiöissä olisi noudatettava ensin tullutta palveliaan ensin -periaatetta.
- (102) Näyttää siltä, että viljelyn lohien kulutus kasvaa yhteisössä tavanomaisissa olosuhteissa vuosittain noin 4–5 prosenttia ottaen huomioon uusissa jäsenvaltioissa havaitun nopean kasvun. Tämän kasvun huomioon ottamiseksi tariffikiintiöitä (jotka perustuvat vuosien 2001–2003 keskimääräiseen tuontiin) olisi korotettava viisi prosenttia. Koska lohimarkkinat ovat kausiluonteiset ja toisella vuosipuoliskolla tuonti ja myynti ovat vilkkaampia kuin ensimmäisellä, tariffikiintiöt olisi mukautettava kauden perusteella. Kiintiöt on laskettu kokonaisen kalan vastinavona (WFE), ja tosiasiallisesti tuotujen fileiden muuntosuhde on 1:0,65 ja muiden kuin fileiden 1:0,9.
- (103) Lisätulli olisi vahvistettava sellaiselle tasolle, että se helpottaa yhteisön tuottajien tilannetta asianmukaisella tavalla mutta se ei saisi samalla muodostaa tarpeettoman raskasta taakkaa tuojille ja käyttäjille. Arvotullia pidetään soveltumattomana, koska se kannustaisi alhaisempiin tuontihintoihin ilman tullia ja sen reaaliarvo nousisi, jos hinnat nousisivat. Sen vuoksi olisi vahvistettava kiinteä tulli.
- (104) Viitehinnan alittavuus osoittaa, kuinka paljon alempi on tuontituotteen hinta siihen hintaan verrattuna, jonka yhteisön tuottajat voisivat olettaa saavansa tilanteessa, jossa vahinkoa ei ole aiheutunut, ja sitä pidetään kohtuullisena perustana tullin vahvistamiselle. Suhteellisuusperiaatteen huomioon ottamiseksi tässä tapauksessa (jossa 70–75 prosenttia tarkasteltavana olevasta tuotteesta tuodaan) viitehinnan alittavuus laskettiin alustavasti yhteisön tuotteen tonnikohtaisen vahinkoa aiheuttamattoman hinnan painotetun keskiarvon sekä yhteisön tuotteen tuotantokustannusten perusteella, ja tähän lisättiin tuotannonalan voiton vähimmäistaso (viisi prosenttia). Tätä vahinkoa aiheuttamatonta hintaa verrattiin tarkasteltavana olevan tuontituotteen alustavan tonnikohtaisen hinnan painotettuun keskiarvoon vuoden 2004 ensimmäisenä vuosineljänneksenä⁽¹⁾. Näiden kahden hinnan välinen ero ilmaistiin prosentiosuutena tuontituotteen CIF/yhteisön rajalla -hinnasta, jolloin viitehinnan alittavuuden todettiin olevan 17,8 prosenttia. Näin ollen tonnia kohden (WFE) maksettava tulli on 469 euroa, jolloin edellä mainittuja muuntosuhteita soveltaen tullicksi saadaan 522 euroa/tonni peratulle kalalle ja 722 euroa/tonni fileille.
- (105) Olisi säädettävä, että komissio on tarkasteltava toimenpiteitä uudelleen, jos olosuhteet muuttuvat.
- (106) Yhteisön lainsäädännön ja yhteisön kansainvälisten velvoitteiden mukaisesti väliaikaisia suojatoimenpiteitä ei saisi soveltaa kehitysmaasta peräisin olevaan tuotteeseen, mikäli sen osuus tarkasteltavana olevan tuotteen yhteisöön suuntautuvasta tuonnista on enintään kolme prosenttia. Tässä yhteydessä on huomattava, että tuonti Chilestä viimeisimpänä ajanjaksona, jolta luotettavia tietoja on käytettävissä (vuoden 2003 toinen puolisko), oli alle kolme prosenttia, ja sen vuoksi on aiheellista jättää Chile suojatullin soveltamisen ulkopuolelle alustavien suojatoimenpiteiden mukaisesti ja tarkastella tilannetta uudelleen tutkimuksen lopullisessa vaiheessa. Sen vuoksi olisi määriteltävä ne kehitysmaat, joihin väliaikaisia toimenpiteitä ei sovelleta, ja ne luetellaan liitteessä 2.

⁽¹⁾ Koska Eurostatilta ei ole saatavilla luotettavia tietoja tältä ajanjaksolta, arvot perustuvat käytettävissä oleviin tietoihin.

11.2 Valvontajärjestelmä

- (107) Kuten edellä todetaan, tarkasteltavana olevan tuotteen tuonnin kehityssuuntauksen katsotaan aiheuttaneen vakavaa vahinkoa yhteisön tuottajille. Sen vuoksi katsotaan, että on yhteisön edun mukaista perustaa asetuksen (EY) N:o 3285/94 11 artiklan ja asetuksen (EY) N:o 519/94 9 artiklan mukainen taannehtivasti vaikuttava valvontajärjestelmä, jota sovelletaan yhteisössä vapaaseen liikkeeseen luovutettujen tarkasteltavana olevan tuotteen tuontiin. Sen avulla voidaan erityisesti valvoa tarkasti tuontia maista, joihin väliaikaisia toimenpiteitä ei sovelleta. Johdonmukaisuuden varmistamiseksi valvontaa olisi jatkettava yhtä kauan kuin väliaikaiset toimenpiteet ovat voimassa. Valvontaa olisi hallinnoitava tietyistä yhteisön tullikoodeksista annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 soveltamista koskevista säännöksistä 2 päivänä heinäkuuta 1993 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 2454/93⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2286/2003⁽²⁾, 308 d artiklassa säädetyn järjestelmän mukaisesti, ja jäsenvaltioiden olisi ilmoitettava tiedot komissiolle viikoittain.

11.3 Voimassaoloaika

- (108) Väliaikaiset toimenpiteet saavat olla voimassa enintään 200 päivän ajan. Toimenpiteiden olisi tultava voimaan 15 elokuuta 2004 ja niiden olisi oltava voimassa 176 päivän ajan, ellei lopullisia toimenpiteitä oteta käyttöön tai tutkimusta päätetä ilman toimenpiteiden käyttöönottoa ennen kyseistä määräaikaa.

12. YHTEISÖN ETU

12.1 Alustavat huomautukset

- (109) Ennakoimattomien tapahtumien, tuonnin lisääntymisen, vakavan vahingon, syy-yhteyden ja kriittisten olosuhteiden lisäksi on tutkittu sitä, onko olemassa pakottavia syitä, joiden perusteella voitaisiin päätellä, että väliaikaisten toimenpiteiden käyttöönotto ei olisi yhteisön edun mukaista. Tätä tarkoitusta varten mahdollisten väliaikaisten toimenpiteiden vaikutus kaikkiin menettelyissä mukana oleviin osapuoliin sekä väliaikaisten toimenpiteiden käyttöönoton tai käyttöön ottamatta jättämisen todennäköiset seuraukset otettiin huomioon käytettävissä olevan näytön perusteella.

12.2 Yhteisön tuottajien etu

- (110) Yhteisön tuottajien kokonaisliikevaihto on 500 miljoonaa euroa vuodessa, ja lisäksi tuotannonala työllistää suoraan noin 1 450 henkilöä ja tämän lisäksi sen arvioidaan työllistävän välillisesti noin 8 000 henkilöä jalostus- ja muilla aloilla. Kyseessä on kasvava tuotannonala, jonka tuotanto on kaksinkertaistunut vuosina 1995–2001. Yhteisön tuottajien tuotanto on yhä tehokkaampaa, ja tuotteen markkinat kasvavat sekä yhteisössä että sen ulkopuolella. Ne ovat elinkelpoisia ja kilpailukykyisiä tavanomaisissa markkinaolosuhteissa ja niiden tuottavuus paranee koko ajan.

- (111) Yhteisön tuottajien asema on selvästikin uhattuna, ellei alhaisin hinnoin tapahtuvaa tuonnin tasoa korjata. Ehdotettuja toimenpiteitä sovelletaan kaikkeen tarkasteltavana olevan tuotteen tuontiin lukuun ottamatta tuontia kehitysmaista, joiden vienti Euroopan yhteisöön on enintään kolme prosenttia yhteisön kokonaistuonnista. Näin ollen toimenpiteitä sovellettaisiin noin 95 prosenttiin tuonnista. Sen vuoksi voidaan arvioida, että toimenpiteet olisivat tehokkaat ja mahdollistaisivat yhteisön tuottajien hintojen nousun oikeudenmukaiselle tasolle.

12.3 Riippuvaisten tuotannonalojen etu

- (112) Lohen viljelyä harjoitetaan enimmäkseen syrjäisillä seuduilla, kuten Skotlannin länsirannikolla ja Irlannissa. Työllisyysmahdollisuudet ovat siellä rajalliset ja lohen viljelyn synnyttämä taloudellinen toiminta on tärkeä osa paikallista taloutta. Ilman lohen viljelyä useat paikallisista pienyrityksistä, jotka toimittavat tavaroita ja palveluita yhteisön tuottajille ja niiden työntekijöille, eivät olisi enää elinkelpoisia. Sen vuoksi on riippuvaisten tuotannonalojen edun mukaista, että tehokkaat väliaikaiset toimenpiteet toteutetaan.

⁽¹⁾ EYVL L 253, 11.10.1993, s. 1.

⁽²⁾ EUVL L 343, 31.12.2003, s. 1.

12.4 Smoltin ja rehun tuottajien edut

- (113) Suurimmille toimittajille, jotka toimittavat tavaroita ja palveluita yhteisön tuottajille (kuten smoltin ja rehun tuottajille), on tärkeää, että niiden tuotteille on vahva ja ennustettava kysyntä ja että niiden tuotteista maksetaan hinta, joka takaa kohtuullisen voiton. Koska useat tällaisista toimittajista ovat myöntäneet yhteisön tuottajille huomattavia lainoja, on myös niiden edun mukaista, että yhteisön tuottajat voivat jatkaa toimintaansa ja hoitaa velkansa. Jos yhteisön tuottajien tilanne ei parane, useat smoltin tuottajat tekevät suuria luottotappioita, jotka vähentävät niiden kannattavuutta ja joissakin tapauksissa saattavat uhata niiden mahdollisuutta jatkaa kaupankäyntiä. Sama pätee rehun tuottajiin. Sen vuoksi on smoltin ja rehun tuottajien edun mukaista, että väliaikaiset toimenpiteet toteutetaan.

12.5 Yhteisön käyttäjien, jalostajien ja tuojien etu

- (114) Sen arvioimiseksi, miten toimenpiteiden toteuttaminen tai toteuttamatta jättäminen vaikuttaisi tuojiin, jalostajiin ja käyttäjiin, kyselylomakkeet lähetettiin tarkasteltavana olevan tuotteen tiedossa oleville tuojille, jalostajille ja käyttäjille yhteisön markkinoilla. Tuoja/jalostajat/käyttäjät ovat tavallisesti yksi ja sama toimija, joista useat ovat itse asiassa etuyhteydessä yhteisön ulkopuolisiin, erityisesti norjalaisiin, vientiä harjoittaviin tuottajiin. Vastaukset saatiin kuudelta tuojalta/jalostajalta/käyttäjältä ja yhdeltä jalostajien järjestöltä. Lisäksi useat jalostajien järjestöt esittivät huomautuksia komissiolle.
- (115) Jotkut väittivät, että toimenpiteitä ei olisi toteutettava, koska viljellyn lohen hinnat alenivat ainoastaan lyhytaikaisesti ja väliaikaisesti kaksi-kolme kuukautta toukokuussa 2003 tapahtuneen Norjan vastaisen polkumyynnitoimenpiteiden lakkauttamisen jälkeen ja hinnat palasivat tämän jälkeen normaalitasolle. Jalostajat painottivat, että hintojen nousu lisäisi niiden kustannusperusteita, vähentäisi niiden myyntiä ja kannattavuutta sekä saattaisi johtaa työpaikkojen menetyksiin ja jopa uudelleensijoittamiseen, ja lisäksi ne huomauttivat, että työllisyys on kalanjalostusalaalla huomattavasti korkeampi kuin kalanviljelyalalla ja että se eräissä tapauksissa tarjoaa töitä alueilla, joilla on alhainen työllisyys.
- (116) Täysin luotettavia hintatietoja vuoden 2004 ensimmäiseltä vuosineljännekseltä ei vielä ole saatavilla Eurostatista. Käytettävissä olevien tietojen mukaan kilokohtaiset tuontihinnat ovat nousseet vuoden 2003 neljännen vuosineljänneksen jälkeen keskimäärin noin 2,53 euroon vuoden 2004 ensimmäisellä vuosineljänneksellä ja että myös yhteisön tuottajien hinnat ovat hieman nousseet. Yhteisön tuottajien hinnat ovat kuitenkin edelleen huomattavasti alhaisemmat kuin vahinkoa aiheuttamaton hinta. Viimeaikaisten tietojen mukaan hinnat ovat jälleen alenemassa.
- (117) Suurimmat jalostajille aiheutuvat kustannukset ovat raaka-aine- ja työvoimakustannukset, ja raaka-aineiden hintojen nouseminen lisäisi todellakin jalostajien kustannuksia. Jalostajien toimittamien tietojen mukaan niiden raaka-ainekustannukset kuitenkin alenivat 10 prosenttia vuosina 2002 ja 2003, kun vuosina 2000–2002 ne olivat alentuneet jo 18 prosenttia. Vuonna 2003 kustannukset olivat 26 prosenttia alhaisemmat kuin vuonna 2000. Jalostajien toimittamien tietojen mukaan niiden myyntihinnat pysyivät jokseenkin muuttumattomina vuosina 2002 ja 2003. Kolme jalostajaa toimitti tietoja lohenjalostustoimintansa kannattavuudesta. Tietojen mukaan kannattavuus oli 15 prosenttia vuonna 2000 ja nousi 31 prosenttiin vuonna 2002 ja 33 prosenttiin vuonna 2003. Vaikka tämä ei välttämättä edusta koko jalostusala, tällaista kannattavuustasoa ei pidetä poikkeuksellisenä. Eräät jalostajat ovat kiistäneet tällaisen kannattavuustason, vaikka ne eivät ole antaneet tietoja omasta kannattavuudestaan. Tällaisissa olosuhteissa näyttää siltä, että jalostusala pystyy vaivattomasti kattamaan raaka-ainekustannustensa lievän nousun ilman työpaikkojen menetystä tai uudelleensijoittamista. Joka tapauksessa on selvää, että nykyinen hintataso ei voi jatkua keskipitkällä ja pitkällä aikavälillä.

- (118) Jalostajat korostivat myös, että Euroopan tärkeimpien markkinoiden kauppiaiden ja kuluttajien saatavilla on oltava jatkuvasti hyvälaatuisia tuotteita alhaiseen hintaan. Ne ovat huolissaan keinottelun mahdollisuudesta heti sen jälkeen, kun tariffikiintiö otetaan käyttöön, ja ne väittivät, että niiden on ehkä lopetettava tuotantonsa tariffikiintiön täytyessä. Lopuksi ne totesivat, että jos toimenpiteet toteutetaan, niiden olisi oltava sellaiset, että tarjonnan riittävyys säilyy ja vakaa hintataso saavutetaan markkinoilla, jotta jalostajien kustannukset voidaan ennakoida paremmin. Vaikka jotkut jalostajat vastustivat jyrkästi kaikenlaisia toimenpiteitä, toiset totesivat, että jos toimenpiteitä on toteutettava, ne suosivat tariffikiintiöjärjestelmää, kun taas eräät muut jalostajat pitivät lupajärjestelmää parempana.
- (119) Olisi huomattava että ehdotetut väliaikaiset toimenpiteet ovat tariffikiintiöitä, joiden määrä lasketaan yhteisöön (myös kymmeneen uuteen jäsenvaltioon) vuosina 2001–2003 suuntautuneen tuonnin keskiarvosta viidellä prosentilla lisättynä, ja tämän määrän ylittävän osin kannetaan lisätullia. Sen vuoksi koko yhteisön jalostusalan lienee jatkossakin tarjolla riittävästi raaka-aineita ilman lisätullin maksamista.
- (120) Näin ollen katsotaan, että jalostajille/käyttäjille ja tuojille mahdollisesti aiheutuvat kielteiset vaikutukset eivät ole suurempia kuin yhteisön tuottajille ehdotetuista väliaikaisista toimenpiteistä odotettavissa olevat hyödyt ja että käyttöön otettavat toimenpiteet ovat niin vähäisiä kuin mitä tarvitaan sen estämiseksi, että yhteisön tuotannon tilanne heikkenisi entisestään.

12.6 Yhteisön kuluttajien etu

- (121) Koska tarkasteltavana oleva tuote on kulutustavara, komissio ilmoitti eri kuluttajajärjestöille tutkimuksen vireillepanosta. Kuluttajajärjestöiltä ei saatu vastauksia. Koska tilalta lähtevän kokonaisen kalan ja jalostettujen lohituotteiden vähittäishinnan väliset marginaalit ovat suuret, toimenpiteillä ei uskota olevan merkittävää vaikutusta vähimmäishintoihin, ja sen vuoksi kuluttajiin kohdistuvaa vaikutusta pidetään vähäisenä.

13. NYKYISTEN MENETTELYJEN MÄÄRÄAJAN PIDENTÄMINEN

- (122) Asetuksen (EY) N:o 3285/94 7 artiklassa ja asetuksen (EY) N:o 519/94 6 artiklassa säädetään, että jos komissio katsoo valvonta- ja suojatoimenpiteitä tarvittavan, se tekee tarvittavat päätökset yhdeksän kuukauden kuluessa tutkimuksen aloittamisesta. Poikkeusolosuhteissa määräaika voidaan kuitenkin pidentää enintään kahdella kuukaudella.

13.1 Määräajan pidentämisen syyt

- (123) Seuraavista syistä katsotaan, että tässä tilanteessa vallitsevat poikkeusolosuhteet, joiden perusteella on oikeutettua pidentää tarkasteltavana olevia tuotteita koskevien suojatoimenpidetutkimusten päätökseen saattamisen määräaika kahdella kuukaudella.
- (124) Kymmenen uutta jäsenvaltiota liittyi Euroopan unioniin 1. toukokuuta 2004. Siihen saakka nykyisistä menettelyistä tehtävä tutkimus koski pelkästään 15 jäsenvaltiota. Useat asianomaiset osapuolet ovat tehneet yhteistyötä tarkasteltavana olevasta tuotteesta tähän saakka tehdyssä tutkimuksessa, ja uusien jäsenvaltioiden talouden toimijoiden odotetaan myös haluavan tehdä yhteistyötä tulevaisuuden tutkimuksissa. Lisätietojen tarkistamiseksi komissio lähettää yhteisön tuottajille ja rehun ja smoltin tuottajille sekä uusien jäsenvaltioiden tuojille, jalostajille ja käyttäjille kyselylomakkeita varmistuakseen niiden erityistilanteesta. Jotta asianomaisilla talouden toimijoilla olisi mahdollisuus käyttää asetuksen (EY) N:o 3285/94 6 artiklan ja asetuksen (EY) N:o 519/94 5 artiklan mukaisia oikeuksiaan, niille olisi annettava kohtuullinen aika kyselylomakkeisiin vastaamiseen. Lisäksi komission yksiköiden on tämän jälkeen tarkastettava kyselylomakkeisiin annetut tiedot asianomaisten osapuolten toimitiloissa, ennen kuin ne voivat tehdä asiasta päätelmiä.

- (125) Komission lisätutkimusten päätökseen saattamisen jälkeen ja ennen tarkasteltavana olevia tuotteita koskevien mahdollisten lopullisten suojatoimenpiteiden käyttöönottoa Euroopan yhteisön olisi lisäksi ilmoitettava hyvissä ajoin mahdollisesti ehdotettavista toimenpiteistä tietyille kauppakumppaneilleen, joiden kanssa sillä on kahdenvälisiä sopimuksia, samoin kuin WTO-kauppakumppaneille.
- (126) Lisäksi jos väliaikaisten toimenpiteiden (joiden olisi oltava voimassa tutkimuksen aikana) soveltaminen päättyisi vuoden 2004 neljäntenä vuosineljänneksenä, tämä aiheuttaisi epävarmuutta markkinoilla joulua edeltävänä kaikkein kiireisimpänä kautena.

13.2 Määräajan pidentäminen

- (127) Sen vuoksi todetaan, että kyseessä ovat poikkeukselliset olosuhteet ja että viljeltyä lohta koskevan suojatoimenpidetutkimuksen päätökseen saattamisen määräaika olisi pidennettävä nykyisestä "6 päivästä joulukuuta 2004" kahdella kuukaudella "6 päivään helmikuuta 2005" saakka,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Tariffikiintiöjärjestelmä ja lisätullit

1. Perustetaan 15. elokuuta 2004 ja 6. helmikuuta 2005 väliseksi ajaksi tariffikiintiöjärjestelmä, joka koskee yhteisöön tuotavaa viljeltyä (muuta kuin luonnonvaraista) tuotetta, jäädytettyä tai jäädytettävää lohta, joka voi olla leikattu fileiksi ja joka luokitellaan CN-koodiin ex 0302 12 00, ex 0303 11 00, ex 0303 19 00, ex 0303 22 00, ex 0304 10 13 ja ex 0304 20 13, jäljempänä "viljelty lohi". Tariffikiintiöiden määrät ja maat, joihin kiintiötä sovelletaan, esitetään liitteessä I. Kiintiöt on laskettu kokonaisen kalan vastinarvona (WFE), ja tosiasiallisesti tuotujen fileiden (ryhmä2) muuntosuhde on 1:0,65 ja muiden kuin fileiden (ryhmä 1) 1:0,9.
2. Luonnonvaraiseen loheen ei sovelleta eikä sille myönnetä tariffikiintiöitä. Tässä asetuksessa luonnonvaraisella lohella tarkoitetaan lohta, jonka osalta vapaaseen liikkeeseen luovutusta koskevan tullilmoituksen vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset katsovat, että asianomaisten osapuolten toimittamien asiaa koskevien asiakirjojen perusteella lohi on pyydetty merellä, kun kyseessä on merilohi tai Tyynenmeren lohi, tai joessa, kun kyseessä on tonavanjokinieriä.
3. Maksettavan lisätullin määrän määrittämiseksi CN-koodeihin ex 0302 12 00, ex 0303 11 00, ex 0303 19 00 ja ex 0303 22 00 luokiteltavat viljeltyt lohet kuuluvat liitteessä I olevaan 1 ryhmään, kun taas CN-koodeihin ex 0304 10 13 ja ex 0304 20 13 kuuluvat 2 ryhmään.
4. Tariffikiintiön täyttymisen jälkeen viljelystä lohesta kannetaan liitteessä I asianomaiselle ryhmälle eritelty lisätulli, jollei 2 artiklasta muuta johdu.
5. Neuvoston asetuksessa (EY) N:o 2658/87⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 2344/2003⁽²⁾, säädettyä sopimustullia tai mahdollisesti käyttöön otettua etuustullia sovelletaan edelleen viljellyn lohien tuontiin.
6. Olosuhteiden muuttuessa komissio voi tarkastella näitä toimenpiteitä uudelleen.

2 artikla

Kehityksmaat

Jostakin liitteessä II luetellusta kehityksmaasta peräisin olevan viljellyn lohien tuontiin ei sovelleta tai niille ei myönnetä tariffikiintiöitä.

⁽¹⁾ EYVL L 256, 7.9.1987, s. 1.

⁽²⁾ EUVL L 346, 31.12.2003, s. 38.

*3 artikla***Yleiset säännökset**

1. Tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvan viljellyn lohien alkuperä määritetään yhteisössä voimassa olevien säännösten ja määräysten mukaisesti.
2. Jollei 3 kohdasta muuta johdu, jostakin kehitysmaasta peräisin olevan viljellyn lohien luovuttaminen vapaaseen liikkeeseen yhteisössä edellyttää:
 - a) kyseisen maan toimivaltaisten viranomaisten myöntämän sellaisen alkuperätodistuksen esittämistä, joka täyttää asetuksen (ETY) N:o 2454/93 47 artiklassa säädetyt edellytykset; ja
 - b) sitä, että tuote on kuljetettu 4 artiklassa tarkoitetulla tavalla suoraan kyseisestä maasta yhteisöön.
3. Edellä 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettua alkuperätodistusta ei edellytetä sellaisen viljellyn lohien tuonnilta, jolle on myönnetty tai josta on laadittu alkuperäselvitys tullietuuksien soveltamista varten vahvistettujen sääntöjen mukaisesti.
4. Alkuperäselvitys hyväksytään ainoastaan, jos viljelty lohi täyttää yhteisön voimassa olevissa säännöksissä ja määräyksissä alkuperän määrittämiseksi vahvistetut perusteet.

*4 artikla***Suora kuljetus**

1. Yhteisön ulkopuolisesta maasta yhteisöön suoraan kuljetettuina pidetään:
 - a) tuotteita, jotka kuljetetaan käymättä minkään muun yhteisön ulkopuolisen maan alueella;
 - b) tuotteita, jotka kuljetetaan yhden tai useamman sellaisen yhteisön ulkopuolisen maan kautta, joka ei ole alkuperämaa, ja jotka voidaan lastata kuljetusvälineestä toiseen tai varastoida väliaikaisesti kyseisissä maissa, jos kauttakulku voidaan perustella maantieteellisillä syillä tai yksinomaan kuljetustarpeisiin liittyvillä syillä ja jos:
 - tuotteet ovat pysyneet tulliviranomaisten valvonnassa kauttakulku- tai varastointimaassa tai -maissa,
 - tuotteita ei ole pidetty kaupan eikä luovutettu kulutukseen siellä, ja
 - tuotteille ei ole tehty purkamisen ja uudelleenlastauksen lisäksi muita toimenpiteitä.
2. Todiste 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen edellytysten täyttymisestä toimitetaan yhteisön viranomaisille. Todisteeksi käy etenkin jokin seuraavista asiakirjoista:
 - a) alkuperämaassa myönnetty kuljetusasiakirja, jonka perusteella kauttakuljetus on tapahtunut;
 - b) kauttakuljetusmaan tai -maiden tulliviranomaisten antama todiste, jossa on:
 - tarkka kuvaus tavaroista,
 - tavaroiden purkamis- ja uudelleenlastauspäivä tai mahdollisesti päivä, jona tavarat lastattiin laivaan tai purettiin sieltä, sekä tiedot käytetyistä laivoista.

5 artikla

Yhteisöön matkalla oleva tuonti

1. Tätä asetusta ei sovelleta tuotteisiin, jotka ovat 2 kohdassa tarkoitetulla tavalla matkalla yhteisöön.
2. Yhteisöön matkalla olevina tuotteina pidetään tuotteita, jotka
 - ovat lähteneet alkuperämaasta ennen tämän asetuksen voimaantulopäivää, ja
 - on lähetetty alkuperämaassa sijaitsevasta lastauspaikasta yhteisössä sijaitsevaan purkamispaikkaan ennen tämän asetuksen voimaantulopäivää laaditun voimassa olevan kuljetusasiakirjan nojalla.
3. Asianomaiset osapuolet esittävät tulliviranomaisia tyydyttävän todisteen siitä, että 2 kohdassa tarkoitut edellytykset täyttyvät.

Viranomaiset voivat kuitenkin katsoa, että tuotteet ovat lähteneet alkuperämaasta ennen tämän asetuksen voimaantulopäivää, jos niille toimitetaan jokin seuraavista asiakirjoista:

- merikuljetuksen osalta konossementti, josta käy ilmi, että lastaus on tapahtunut ennen kyseistä päivämäärää,
- rautatiekuljetuksen osalta rahtikirja, jonka alkuperämaan rautatieviranomaiset ovat hyväksyneet ennen kyseistä päivämäärää,
- maantiekuljetuksen osalta alkuperämaassa ennen kyseistä päivämäärää laadittu tavaroiden maantiekuljetusta koskeva sopimus tai jokin muu kuljetusasiakirja,
- ilmakuljetuksen osalta lentorahtikirja, josta käy ilmi, että lentoyhtiö on vastaanottanut tuotteet ennen kyseistä päivää.

6 artikla

Jäsenvaltiot ja komissio toimivat tiiviissä yhteistyössä tämän asetuksen noudattamisen varmistamiseksi.

7 artikla

Tämä asetus tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, ja sitä sovelletaan 6 päivään helmikuuta 2005.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 13 päivänä elokuuta 2004.

Komission puolesta

Pascal LAMY

Komission jäsen

LIITE I

CN koodi	TARIC koodi	Ryh- mä	Alku- perä (ryhmät 1 ja 2)	Tariffikiintiöt tonnia (WFE) (ryhmät 1 ja 2)	Ryhmän 1 järjestysnu- mero	Ryhmän 2 järjestys- numero	Lisätulli EUR/tonni	
							Ryhmä 1	Ryhmä 2
ex 0302 12 00	0302 12 00 21	1	Norja	163 997	90.780	90.788	522	722
	0302 12 00 22	1	Färsaa- ret	22 230	90.694	90.695		
	0302 12 00 23	1	Muut	20 108	90.077	90.078		
	0302 12 00 29	1						
	0302 12 00 39	1						
	0302 12 00 99	1						
ex 0303 11 00	0303 11 00 19	1						
	0303 11 00 99	1						
ex 0303 19 00	0303 19 00 19	1						
	0303 19 00 99	1						
ex 0303 22 00	0303 22 00 21	1						
	0303 22 00 22	1						
	0303 22 00 23	1						
	0303 22 00 29	1						
	0303 22 00 89	1						
ex 0304 10 13	0304 10 13 21	2						
	0304 10 13 29	2						
	0304 10 13 99	2						
ex 0304 20 13	0304 20 13 21	2						
	0304 20 13 29	2						
	0304 20 13 99	2						

LIITE II

Luettelo kehitysmaista – toimenpiteitä ei sovelleta niihin, koska niiden osuus yhteisöön suuntautuvasta tuonnista on alle kolme prosenttia.

Afganistan, Alankomaiden Antillit, Algeria, Amerikan Samoa, Angola, Anguilla, Antarktis, Antigua ja Barbuda, Arabie-miirikunnat, Argentiina, Aruba, Bahama, Bahrain, Bangladesh, Barbados, Belize, Benin, Bermuda, Bhutan, Bolivia, Botswana, Bouvet'nsaari, Brasilia, Brittiläinen Intian valtameren alue, Brittiläiset Neitsytsaaret, Brunei, Burkina Faso, Burundi, Caymansaaret, Chile, Costa Rica, Djibouti, Dominica, Dominikaaninen tasavalta, Ecuador, Egypti, El Salvador, Eritrea, Etelä-Afrikka, Etelä-Georgia ja Eteläiset Sandwichsaaret, Etiopia, Falklandinsaaret, Fidži, Filippiinit, Gabon, Gambia, Ghana, Gibraltar, Grenada, Guam, Guatemala, Guinea, Guinea-Bissau, Guyana, Haiti, Heard ja McDonaldinsaaret, Honduras, Hongkong, Indonesia, Intia, Irak, Iran, Itä-Timor, Jamaika, Jemen, Jordania, Joulusaari, Kambodža, Kamerun, Kap Verde, Kenia, Keski-Afrikan tasavalta, Kiina, Kiribati, Kolumbia, Komorit, Kongo, Kongon demokraattinen tasavalta, Kookossaaret, Kuuba, Kuwait, Laos, Lesotho, Libanon, Liberia, Libya, Macao, Madagaskar, Malawi, Malediivit, Malesia, Mali, Marokko, Marshallinsaaret, Mauritania, Mauritius, Mayotte, Meksiko, Mikronesia, Mongolia, Montserrat, Mosambik, Myanmar, Namibia, Nauru, Nepal, Nicaragua, Niger, Nigeria, Niue, Norfolkinsaari, Norsunluurannikko, Oman, Päiväntasaajan Guinea, Pakistan, Palau, Panama, Papua-Uusi-Guinea, Paraguay, Peru, Pitcairn, Pohjois-Mariaanit, Qatar, Ranskan eteläiset alueet, Ranskan Polynesia, Ruanda, Saint Kitts ja Nevis, Saint Lucia, Saint Vincent ja Pohjois-Grenadiinit, Saint Helena ja siihen kuuluvat alueet, Saint-Pierre ja Miquelon, Saint Vincent ja Grenadiinit, Salomonsaaret, Sambia, Samoa, Sao Tomé ja Príncipe, Saudi-Arabia, Senegal, Seychellit, Sierra Leone, Somalia, Sri Lanka, Sudan, Suriname, Swazimaa, Syyria, Taiwan, Tansania, Thaimaa, Togo, Tokelau, Tonga, Trinidad ja Tobago, Tšad, Tunisia, Turks- ja Caicossaaret, Tuvalu, Uganda, Uruguay, Uusi-Kaledonia ja siihen kuuluvat alueet, Vanuatu, Venezuela, Vietnam, Wallis ja Futuna, Yhdysvaltain Neitsytsaaret, Yhdysvaltain Tyynenmeren erillisaaret ja Zimbabwe.

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1448/2004,**annettu 13 päivänä elokuuta 2004,****neuvoston asetuksen (EY) N:o 1255/1999 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä voin ja kerman markkinoiden interventiotoinenpiteiden osalta annetun asetuksen (EY) N:o 2771/1999 muuttamisesta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon maito- ja maitotuotealan yhteisestä markkina-järjestelystä 17 päivänä toukokuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1255/1999⁽¹⁾ ja erityisesti sen 10 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Komission asetuksen (EY) N:o 2771/1999⁽²⁾ 21 artiklassa säädetään, että myyntiin saatettavan interventiovoin on oltava varastoitu ennen 1 päivää huhtikuuta 2002.
- (2) Voin markkinatilanteen ja interventiovarastoissa käytettävissä olevan voimäärän vuoksi ennen 1 päivää kesäkuuta 2002 varastoitu voi on saatettava myyntiin.

- (3) Tässä asetuksessa säädetty toimenpiteet ovat maidon ja maitotuotteiden hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Korvataan asetuksen (EY) N:o 2771/1999 21 artiklassa päivämäärä "1 päivää huhtikuuta 2002" päivämäärällä "1 päivää kesäkuuta 2002".

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan seuraavana päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 13 päivänä elokuuta 2004.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 160, 26.6.1999, s. 48. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 186/2004 (EUVL L 29, 3.2.2004, s. 6).

⁽²⁾ EYVL L 333, 24.12.1999, s. 11. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1236/2004 (EUVL L 235, 6.7.2004, s. 4).

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1449/2004,**annettu 13 päivänä elokuuta 2004,****asetusten (ETY) N:o 3143/85 ja (EY) N:o 2571/97 nojalla myydyn voim viimeisestä varastonsaapumis-**
mispäivästä annetun asetuksen (ETY) N:o 1609/88 muuttamisesta

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon maito- ja maitotuotealan yhteisestä markkina-järjestelystä 17 päivänä toukokuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1255/1999⁽¹⁾ ja erityisesti sen 10 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Voin myynnistä alennettuun hintaan sekä konditoriatuotteiden, jäätelöiden ja muiden elintarvikkeiden valmistukseen tarkoitetulle voille ja voiöljylle myönnettävästä tuesta 15 päivänä joulukuuta 1997 annetun komission asetuksen (EY) N:o 2571/97⁽²⁾ 1 artiklan mukaisesti myyntiin saatettavan voim on saavuttava varastoon ennen erikseen määritettävää määräpäivää.

- (2) Komission asetuksen (ETY) N:o 1609/88⁽³⁾ 1 artiklassa olevaa päivämäärää olisi muutettava asetuksessa (EY) N:o 2571/97 tarkoitetun voim osalta ottaen huomioon voimarkkinoiden ja käytettävissä olevien varastojen määrien kehitys.

- (3) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat maidon ja maitotuotteiden hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Korvataan asetuksen (ETY) N:o 1609/88 1 artiklan toinen alakohta seuraavasti:

"Asetuksen (EY) N:o 2571/97 1 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetun voim on saavuttava varastoon ennen 1 päivää kesäkuuta 2002."

2 artiklaTämä asetus tulee voimaan kolmantena päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 13 päivänä elokuuta 2004.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 160, 26.6.1999, s. 48. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 186/2004 (EUVL L 29, 3.2.2004, s. 6).

⁽²⁾ EYVL L 350, 20.12.1997, s. 3. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 921/2004 (EUVL L 163, 30.4.2004, s. 94).

⁽³⁾ EYVL L 143, 10.6.1988, s. 23. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1714/2003 (EUVL L 243, 27.9.2003, s. 103).

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1450/2004,**annettu 13 päivänä elokuuta 2004,****innovaatiotilastojen tuotannosta ja kehittämisestä tehdyn Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksen N:o 1608/2003/EY täytäntöönpanosta****(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

1 artikla

ottaa huomioon yhteisön tiede- ja teknologiatilastojen tuotannosta ja kehittämisestä 22 päivänä heinäkuuta 2003 tehdyn Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksen N:o 1608/2003/EY⁽¹⁾ ja erityisesti sen 3 artiklan,

Tällä asetuksella säädetään toimenpiteistä, joilla pannaan täytäntöön päätös N:o 1608/2003/EY yhteisön innovaatiotilastojen osalta.

sekä katsoo seuraavaa:

2 artikla

- (1) Päätöksellä N:o 1608/2003/EY määritettiin tarvittavat yksittäiset tilastotoimet, joilla voidaan laatia yhteisön tiede- ja teknologia- ja innovaatiotilastot.
- (2) On tarpeen hyväksyä toimenpiteitä, joilla pannaan täytäntöön päätöksen N:o 1608/2003/EY 2 artiklassa määritetyt yksittäiset tilastotoimet.
- (3) Yksittäisissä tilastotoimissa olisi otettava huomioon yhteisön tilasto-ohjelmasta vuosiksi 2003–2007 16 päivänä joulukuuta 2002 tehty Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös N:o 2367/2002/EY⁽²⁾, jossa nimenomaisesti määritellään työohjelma innovaatiotilastojen tuotannolle ja kehittämiselle vuosina 2003–2007.
- (4) On tarpeen varmistaa, että yhteisön innovaatiotilastot ovat johdonmukaisia muihin kansainvälisiin standardeihin nähden, ja siksi on otettava huomioon Taloudellisen yhteistyön ja kehityksen järjestön (OECD) ja muiden kansainvälisten organisaatioiden tekemä työ.
- (5) Pantaessa täytäntöön päätöstä N:o 1608/2003/EY olisi otettava huomioon yhteisön tilastoista 17 päivänä helmikuuta 1997 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 322/97⁽³⁾ muodostama viitekehys, kun vahvistetaan hallinnollisten tietolähteiden käyttömahdollisuutta ja tilastosalaisuutta koskevia säännöksiä.
- (6) Tässä asetuksessa säädetty toimenpiteet ovat tilasto-ohjelmakomitean lausunnon mukaiset,

1. Tämä asetus koskee yhteisön innovaatiotilastoja. Tilastoja varten olevat tilastomuuttujaluettelot, tilastojen piiriin kuuluvat toiminnot ja toimialat, tulosten jaottelu, tilastojen laatimisväli, tietojen toimittamisen määräajat ja siirtymäajat ovat määriteltäviä liitteessä.

2. Niiden arviointikertomusten päätelmien pohjalta, jotka esitetään päätöksen N:o 1608/2003/EY 5 artiklan mukaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle, voidaan tilastomuuttujaluetteloa, tilastojen piiriin kuuluvaa toimintaa ja toimialoja, tulosten jaottelua, tilastojen laatimisväliä, tietojen toimittamisen määräaikoja sekä muita tämän asetuksen liitteiden mukaisia ominaispiirteitä säännöllisin väliajoin tarkistaa.

3 artikla

Jäsenvaltioiden on hankittava tarvittavat tiedot yhdistelmällä erilaisia lähteitä, kuten otantakyselyitä, hallinnollisia tietolähteitä tai muita tietolähteitä. Muiden tietolähteiden on laadultaan ja tilastollisten estimointimenettelyjen osalta vähintäänkin vastattava otantakyselyitä ja hallinnollisia tietolähteitä.

4 artikla

Liitteessä luetellut yhteisön innovaatiotilastot perustuvat yhdenmukaistettuihin käsitteisiin ja määritelmiin, jotka sisältyvät Osion käsikirjan tuoreimpaan laitokseen. Jäsenvaltioiden on sovellettava koottaviin tilastoihin näitä yhdenmukaistettuja käsitteitä ja määritelmiä.

Päätöksen N:o 1608/2003/EY 5 artiklan mukaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle esitettävissä kertomuksissa on viitattava käsitteisiin ja määritelmiin sekä niiden soveltamiseen.

⁽¹⁾ EUVL L 230, 16.9.2003, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 358, 31.12.2002, s. 1.

⁽³⁾ EYVL L 52, 22.2.1997, s. 1. Asetus sellaisena kuin se on muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 1882/2003 (EUVL L 284, 31.10.2003, s. 1).

5 artikla

Jäsenvaltioiden on toimitettava liitteessä luetellut aggregoidut tilastot komissiolle (Eurostatille) vakionuotoisina. Ne voivat vapaaehtoisesti toimittaa yksittäisiä tietueita komissiolle (Eurostatille) vakionuotoisina. Tietojen siirrossa käytettävän vakionuodon määrittää komissio (Eurostat) yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa.

6 artikla

Jäsenvaltioiden ja komission (Eurostatin) on toteuttava laadunarviointi.

Jäsenvaltioiden on komission (Eurostatin) pyynnöstä toimitettava tiedot, joita tämän asetuksen liitteessä säädettyjen tilastojen laadun arviointiin edellyttää ja jotka ovat tarpeen päätöksen N:o 1608/2003/EY 5 artiklassa säädettyjen, arviointikertomuksia koskevien vaatimusten täyttämiseksi.

7 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenäkymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 13 päivänä elokuuta 2004.

Komission puolesta

Joaquín ALMUNIA

Komission jäsen

LIITE

INNOVAATIOTILASTOT

1 jakso

Jäsenvaltiot laativat seuraavat yhteisön innovaatiotilastot:

Koodi	Osasto	Huomautukset
1	Innovatiivisten yritysten lukumäärä	Absoluuttisena arvona ja prosentteina kaikista yrityksistä ilmaistuna
2	Niiden innovatiivisten yritysten lukumäärä, jotka esittelivät uusia tai merkittävästi parannettuja tuotteita, jotka ovat markkinoille uusia	Absoluuttisena arvona, prosentteina kaikista yrityksistä ja prosentteina innovatiivisista yrityksistä ilmaistuna
3	Liikevaihto innovaatioista, jotka liittyvät uusiin tai merkittävästi parannettuihin tuotteisiin, jotka ovat markkinoille uusia	Absoluuttisena arvona, prosentteina koko liikevaihdosta ja prosentteina innovatiivisten yritysten koko liikevaihdosta ilmaistuna
4	Liikevaihto innovaatioista, jotka liittyvät uusiin tai merkittävästi parannettuihin tuotteisiin, jotka ovat yritykselle uusia, mutta eivät ole sitä markkinoille	Absoluuttisena arvona, prosentteina koko liikevaihdosta ja prosentteina innovatiivisten yritysten koko liikevaihdosta ilmaistuna
5	Innovaatioyhteistyössä mukana olevien innovatiivisten yritysten lukumäärä	Absoluuttisena arvona ja prosentteina kaikista innovatiivisista yrityksistä ilmaistuna
6	Innovaatiomenot	Absoluuttisena arvona, prosentteina koko liikevaihdosta ja prosentteina innovatiivisten yritysten koko liikevaihdosta ilmaistuna – vapaaehtoinen
7	Niiden innovatiivisten yritysten määrä, jotka ilmoittivat innovaation vaikuttaneen merkittävästi	Absoluuttisena arvona ja prosentteina kaikista innovatiivisista yrityksistä ilmaistuna
8	Niiden innovatiivisten yritysten määrä, jotka ilmoittivat merkittävistä innovaation tietolähteistä	Absoluuttisena arvona ja prosentteina kaikista innovatiivisista yrityksistä ilmaistuna – vapaaehtoinen
9	Niiden yritysten määrä, jotka ovat kohdanneet merkittäviä vaikeuksia	Absoluuttisena arvona, prosentteina kaikista yrityksistä, prosentteina innovatiivisista yrityksistä ja prosentteina niistä yrityksistä, jotka eivät ole innovatiivisia, ilmaistuna

Jäsenvaltiot laativat edellä mainittujen tilastotietojen lisäksi lisätietoja (niiden jaottelu mukaan luettuna) Oslon käsikirjassa lueteltujen pääteemojen mukaisesti. Kyseisistä lisätiedoista päätetään tiiviissä yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa.

2 jakso

Tiedot on toimitettava ainakin NACE Rev. 1.1 -toimialaluokituksen pääluokkiin C, D, E, I ja J, kaksinumeroitukseen 51 ja 72 sekä kolminumerotukseen 74.2 ja 74.3 kuuluvista yrityksistä.

3 jakso

Kaikki muuttujat on ilmoitettava joka neljäs vuosi, paitsi muuttujat 1, 2, 3, 4 ja 5, jotka ilmoitetaan joka toinen vuosi.

4 jakso

Ensimmäinen viitevuosi, jolta tilastot laaditaan, on kalenterivuosi 2004.

5 jakso

1. Kaikki tulokset jaotellaan taloudellisen toiminnan mukaan (NACE Rev. 1.1) pääluokatasolla ja seuraaviin työntekijöiden määriin perustuviin luokkiin: 10–49 työntekijää, 50–249 työntekijää ja yli 249 työntekijää.

2. Kaikki tulokset jaotellaan taloudellisen toiminnan perusteella (NACE Rev. 1.1) kaksinumeroitatasolla.

3. Muuttujan 5 tulokset jaotellaan innovaatioyhteistyön lajin mukaan. Muuttujan 7 tulokset jaotellaan innovaation vaikutusten lajin mukaan. Muuttujan 8 tulokset jaotellaan tietolähteen lajin mukaan. Muuttujan 9 tulokset jaotellaan vaikeuksien lajin mukaan. Näistä jaotteluista päätetään tiiviissä yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa.

6 jakso

1. Kaikki tulokset on toimitettava 18 kuukauden kuluessa viiteajanjakson kalenterivuoden päättymisestä.
2. Jäsenvaltiot voivat toimittaa vapaaehtoisesti komissiolle (Eurostatille) yksittäisiä tietueita, jotka sisältävät kaikki kansallisissa innovaatio selvityksissä tutkitut tilastolliset yksiköt.

7 jakso

1. Joka neljäs vuosi tehtävän ja viitevuodesta 2004 alkavan yhteisön innovaatiotutkimuksen kyselylomake kattaa Oslon käsikirjassa luetellut pääteemat yritysinnovaatioiden mittaamisen osalta.
2. Komissio (Eurostat) antaa tiiviissä yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa yhteisön innovaatiotutkimuksen menetelmäsuosituksia, joiden avulla tutkimuksen tuloksia voidaan yhdenmukaistaa entistäkin pidemmälle. Näitä suosituksia annetaan ainakin seuraavista kysymyksistä: tutkimuksen kohderyhmä, kyselytutkimuksen menetelmät (alueelliset näkökulmat mukaan luettuina), yhdenmukaistettu kyselytutkimuslomake, tietojen keruu, käsittely ja toimittaminen sekä tietojen laatuvaatimukset.
3. Menetelmäsuosituksia laaditaan jäsenvaltioiden kanssa tiiviissä yhteistyössä myös muille innovaatiotutkimuksille, joita tehdään joka neljäs vuosi alkaen viitevuodesta 2006.
4. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle (Eurostatille) tarvittavat tiedot, jotka koskevat kansallisissa innovaatiotilastoissa käytettyjä menetelmiä.

8 jakso

Jos tämä edellyttää merkittäviä muutoksia kansallisiin tilastojärjestelmiin, komissio voi myöntää jäsenvaltioille ensimmäiseltä viitevuodelta 2004 koottavia tilastoja koskevia poikkeuksia. Muita poikkeuksia voidaan myöntää NACE Rev. 1.1:n mukaisten taloudellisten toimintojen mukaisen luokituksen ja/tai viitevuotta 2006 varten koottavien tilastojen kokoluokajaottelun osalta.

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1451/2004,**annettu 13 päivänä elokuuta 2004,****elokuun 16 päivästä 2004 sovellettavien tuontitullien vahvistamisesta vilja-alalla**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon vilja-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 29 päivänä syyskuuta 2003 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1784/2003 ⁽¹⁾,

ottaa huomioon neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä vilja-alan tuontitullien osalta 28 päivänä kesäkuuta 1996 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1249/96 ⁽²⁾ ja erityisesti sen 2 artiklan 1 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksen (EY) N:o 1784/2003 10 artiklassa säädetään, että tuotaessa mainitun asetuksen 1 artiklassa tarkoitettuja tuotteita kannetaan yhteisen tullitariffin mukaiset tulit. Kyseisen artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden osalta tuontitulli on kuitenkin yhtä suuri kuin näiden tuotteiden interventiohintaa tuonnin tapahtuessa korotettuna 55 prosentilla, josta on vähennetty kyseessä olevaan toimitukseen sovellettava cif-tuotantohinta. Tuontitulli ei saa kuitenkaan ylittää yhteisen tullitariffin mukaista tullimaksua.
- (2) Asetuksen (EY) N:o 1784/2003 10 artiklan 3 kohdan mukaan cif-tuontihinnat lasketaan kyseessä olevan tuotteen edustavien maailmanmarkkinahintojen perusteella.

- (3) Asetuksessa (EY) N:o 1249/96 vahvistetaan asetuksen (EY) N:o 1784/2003 soveltamista koskevat yksityiskohdalliset säännöt vilja-alan tuontitullien osalta.
- (4) Tuontitulleja sovelletaan uusien tullien vahvistamisen voimaantuloon asti.
- (5) Tuontitullijärjestelmän moitteettoman toiminnan vuoksi olisi tullien laskemisessa käytettävä kelluvien valuuttojen osalta viiteajanjakson aikana edustavia markkinakursseja.
- (6) Asetuksen (EY) N:o 1249/96 soveltamisesta seuraa, että tuontitullit vahvistetaan tämän asetuksen liitteen I mukaisesti,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 1784/2003 10 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen tuontitullien vilja-alalla vahvistetaan tämän asetuksen liitteessä I liitteessä II annettujen tekijöiden perusteella.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 16 päivänä elokuuta 2004.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 13 päivänä elokuuta 2004.

Komission puolesta

J. M. SILVA RODRÍGUEZ

Maatalouden pääjohtaja

⁽¹⁾ EUVL L 270, 21.10.2003, s. 78.

⁽²⁾ EYVL L 161, 29.6.1996, s. 125. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1110/2003 (EUVL L 158, 27.6.2003, s. 12).

LIITE I

Asetuksen (EY) N:o 1784/2003 10 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden 16 päivänä elokuuta 2004 sovellettavat tuontitullit

CN-koodi	Tavaran kuvaus	Tuontitulli ⁽¹⁾ (EUR/t)
1001 10 00	Durumvehnä korkealaatuinen	0,00
	keskilaatuinen	0,00
	heikkolaatuinen	3,85
1001 90 91	Tavallinen vehnä, siemenvilja	0,00
ex 1001 90 99	Tavallinen vehnä, korkealaatuinen, muu kuin siemenvilja	0,00
1002 00 00	Ruis	27,41
1005 10 90	Maissi, siemenvilja, muu kuin hybridimaissi	54,93
1005 90 00	Maissi, muu kuin siemenvilja ⁽²⁾	54,93
1007 00 90	Durra, muut kuin kylvämiseen tarkoitetut hybridit	37,50

⁽¹⁾ Atlantin valtameren tai Suezin kanavan kautta yhteisöön tulevien tavaroiden osalta (asetuksen (EY) N:o 1249/96 2 artiklan 4 kohta) tuoja voi päästä osalliseksi tullialennuksesta, joka on:

- 3 EUR/t, jos purkamissatama sijaitsee Välimerellä, tai
- 2 EUR/t, jos purkamissatama sijaitsee Irlannissa, Yhdistyneessä kuningaskunnassa, Tanskassa, Virossa, Latviassa, Liettuaassa, Puolassa, Suomessa, Ruotsissa tai Iberian niemimaan Atlantin valtameren puoleisella rannikolla.

⁽²⁾ Tuoja voi päästä osalliseksi kiinteämääräisestä alennuksesta, jonka määrä on 24 EUR/t, jos asetuksen (EY) N:o 1249/96 2 artiklan 5 kohdassa säädetyt edellytykset täyttyvät.

LIITE II

Tullien laskentatekijät

30.7.–12.8.2004 välisenä aikana

1. Asetuksen (EY) N:o 1249/96 2 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen viitekauden keskiarvot:

Pörssinoteeraukset	Minneapolis	Chicago	Minneapolis	Minneapolis	Minneapolis	Minneapolis
Tuote (valkuais-%, kun kosteus on 12 %)	HRS2 (14 %)	YC3	HAD2	keskilaatuinen (*)	heikkolaatuinen (**)	US barley 2
Noteeraus (EUR/t)	119,66 (***)	71,88	150,69 (****)	140,69 (****)	120,69 (****)	97,14 (****)
Lisä/Meksikonlahti (EUR/t)	—	13,23	—			—
Lisä/Suuret järvet (EUR/t)	12,93	—	—			—

(*) Vähennys 10 EUR/t (asetuksen (EY) N:o 1249/96 4 artiklan 3 kohta).

(**) Vähennys 30 EUR/t (asetuksen (EY) N:o 1249/96 4 artiklan 3 kohta).

(***) Lisäys 14 EUR/t mukaan lukien (asetuksen (EY) N:o 1249/96 4 artiklan 3 kohta).

(****) Fob Duluth.

2. Asetuksen (EY) N:o 1249/96 2 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen viitekauden keskiarvot:

Maksut: Meksikonlahti–Rotterdam: 27,08 EUR/t; Suuret järvet–Rotterdam: 32,48 EUR/t.

3. Asetuksen (EY) N:o 1249/96 4 artiklan 2 kohdan kolmannessa alakohdassa tarkoitettujen tukipalkkiot: 0,00 EUR/t (HRW2)
0,00 EUR/t (SRW2).

II

(Säädökset, joita ei tarvitse julkaista)

NEUVOSTO

NEUVOSTON PÄÄTÖS,

tehty 19 päivänä heinäkuuta 2004,

Euroopan yhteisön liittymisestä kansainväliseen kasvinsuojeluyleissopimukseen, sellaisena kuin se on tarkistettuna ja hyväksyttyä vuoden 1997 marraskuussa pidetyssä FAO:n yleiskonferenssin 29. istunnossa hyväksytyllä päätöslauselmalla 12/97

(2004/597/EY)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 37 artiklan yhdessä 300 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan ensimmäisen virkkeen ja 300 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan kanssa,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon ⁽¹⁾,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Kansainvälinen kasvinsuojeluyleissopimus, jäljempänä "yleissopimus", hyväksyttiin Yhdistyneiden Kansakuntien elintarvike- ja maatalousjärjestön (FAO) yleiskonferenssissa vuonna 1951, ja se tuli voimaan seuraavana vuonna. Yleissopimusta muutettiin myöhemmin FAO:n yleiskonferenssissa vuonna 1979, ja muutokset tulivat voimaan vuonna 1991.
- (2) Yleissopimusta tarkistettiin uudelleen vuonna 1997, jotta se olisi yhdenmukainen Uruguayin kierroksen päätöslauselmassa sisältyvän terveys- ja kasvinsuojelutoimista tehdyn sopimuksen kanssa, vastaisi uutta järjestelmää laatia yleissopimuksen yhteydessä kansainvälisiä standardeja ja mahdollistaisi FAO:n jäsenjärjestöjen liittymisen yleissopimuksen sopimuspuoliksi. Tarkistettu teksti hyväksyttiin marraskuussa 1997 pidetyssä FAO:n yleiskonferenssissa päätöslauselmalla 12/97.
- (3) Tarkistettu teksti tulee voimaan kolmekymmentä päivää sen jälkeen, kun kaksi kolmasosaa sopimuspuolista on sen hyväksynyt. Euroopan yhteisö voi kyseisestä päivästä alkaen liittyä yleissopimuksen sopimuspuoleksi. Tarkiste-

tun tekstin on tähän mennessä hyväksynyt 43 maata, joista neljä on unionin jäsenvaltioita.

- (4) Yksi yleissopimuksen päätavoitteista on varmistaa yhteinen ja tehokas toiminta kasvien ja kasvituotteiden tuhoojien leviämisen ja kulkeutumisen estämiseksi sekä edistää tarkoituksenmukaisia toimenpiteitä kasvintuhoojien torjumiseksi.
- (5) Yhteisön toimivalta tehdä kansainvälisiä sopimuksia tai liittyä niihin ei perustu pelkästään perustamissopimuksessa nimenomaisesti annettuun toimivaltaan, vaan se voi perustua myös perustamissopimuksen muihin määräyksiin ja yhteisön toimielinten näiden määräysten mukaisesti antamiin säädöksiin.
- (6) Yleissopimuksen asiasisältö kuuluu myös tällä alalla annettujen yhteisön asetusten soveltamisalaan.
- (7) Tämän vuoksi yleissopimuksen ala kuuluu sekä yhteisön että jäsenvaltioiden toimivaltaan.
- (8) Yhteisön olisi liityttävä kasvinsuojeluyleissopimukseen niiden asioiden osalta, jotka kuuluvat sen toimivaltaan.
- (9) Neuvoston puheenjohtaja olisi valtuutettava tallettamaan yhteisön liittymiskirja,

ON PÄÄTTÄNYT SEURAAVAA:

1 artikla

1. Euroopan yhteisö esittää hakemuksen liittyä kansainväliseen kasvinsuojeluyleissopimukseen, jäljempänä "yleissopimus", niiden asioiden osalta, jotka kuuluvat sen toimivaltaan.

⁽¹⁾ Lausunto annettu 8. marraskuuta 2003 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

2. Yleissopimuksen tarkistettu teksti, sellaisena kuin se on hyväksyttyinä marraskuussa 1997 pidetyn FAO:n yleiskonferenssin 29. istunnon päätöslauselmalla 12/97, on liitteessä I.

2 artikla

1. Neuvoston puheenjohtaja valtuutetaan tallettamaan liittymiskirja Yhdistyneiden Kansakuntien elintarvike- ja maatalousjärjestön, jäljempänä "FAO", pääjohtajan huostaan.

2. Liitteessä II vahvistettu julistus tehdään liittymiskirjassa.

Tehty Brysselissä 19 päivänä heinäkuuta 2004.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

C. VEERMAN

*LIITE I***INTERNATIONAL PLANT PROTECTION CONVENTION****New revised text approved by Resolution 12/97 of the 29th Session of the FAO Conference in November 1997****PREAMBLE**

The Contracting Parties,

- recognising the necessity for international cooperation in controlling pests of plants and plant products and in preventing their international spread, and especially their introduction into endangered areas,
- recognising that phytosanitary measures should be technically justified, transparent and should not be applied in such a way as to constitute either a means of arbitrary or unjustified discrimination or a disguised restriction, particularly on international trade,
- desiring to ensure close coordination of measures directed to these ends,
- desiring to provide a framework for the development and application of harmonised phytosanitary measures and the elaboration of international standards to that effect,
- taking into account internationally approved principles governing the protection of plant, human and animal health, and the environment, and
- noting the agreements concluded as a result of the Uruguay Round of Multilateral Trade Negotiations, including the Agreement on the Application of Sanitary and Phytosanitary Measures,

HAVE AGREED AS FOLLOWS:

*Article I***Purpose and responsibility**

1. With the purpose of securing common and effective action to prevent the spread and introduction of pests of plants and plant products, and to promote appropriate measures for their control, the Contracting Parties undertake to adopt the legislative, technical and administrative measures specified in this Convention and in supplementary agreements pursuant to Article XVI.
2. Each Contracting Party shall assume responsibility, without prejudice to obligations assumed under other international agreements, for the fulfilment within its territories of all requirements under this Convention.
3. The division of responsibilities for the fulfilment of the requirements of this Convention between Member Organisations of FAO and their Member States that are Contracting Parties shall be in accordance with their respective competencies.
4. Where appropriate, the provisions of this Convention may be deemed by Contracting Parties to extend, in addition to plants and plant products, to storage places, packaging, conveyances, containers, soil and any other organism, object or material capable of harbouring or spreading plant pests, particularly where international transportation is involved.

*Article II***Use of terms**

1. For the purpose of this Convention, the following terms shall have the meanings hereunder assigned to them:

‘Area of low pest prevalence’ — an area, whether all of a country, part of a country, or all or parts of several countries, as identified by the competent authorities, in which a specific pest occurs at low levels and which is subject to effective surveillance, control or eradication measures;

'Commission' — the Commission on Phytosanitary Measures established under Article XI;

'Endangered area' — an area where ecological factors favour the establishment of a pest whose presence in the area will result in economically important loss;

'Establishment' — perpetuation, for the foreseeable future, of a pest within an area after entry;

'Harmonised phytosanitary measures' — phytosanitary measures established by Contracting Parties based on international standards;

'International standards' — international standards established in accordance with Article X, paragraphs 1 and 2;

'Introduction' — the entry of a pest resulting in its establishment;

'Pest' — any species, strain or biotype of plant, animal or pathogenic agent injurious to plants or plant products;

'Pest risk analysis' — the process of evaluating biological or other scientific and economic evidence to determine whether a pest should be regulated and the strength of any phytosanitary measures to be taken against it;

'Phytosanitary measure' — any legislation, regulation or official procedure having the purpose to prevent the introduction and/or spread of pests;

'Plant products' — unmanufactured material of plant origin (including grain) and those manufactured products that, by their nature or that of their processing, may create a risk for the introduction and spread of pests;

'Plants' — living plants and parts thereof, including seeds and germplasm;

'Quarantine pest' — a pest of potential economic importance to the area endangered thereby and not yet present there, or present but not widely distributed and being officially controlled;

'Regional standards' — standards established by a regional plant protection organisation for the guidance of the members of that organisation;

'Regulated article' — any plant, plant product, storage place, packaging, conveyance, container, soil and any other organism, object or material capable of harbouring or spreading pests, deemed to require phytosanitary measures, particularly where international transportation is involved;

'Regulated non-quarantine pest' — a non-quarantine pest whose presence in plants for planting affects the intended use of those plants with an economically unacceptable impact and which is therefore regulated within the territory of the importing Contracting Party;

'Regulated pest' — a quarantine pest or a regulated non-quarantine pest;

'Secretary' — Secretary of the Commission appointed pursuant to Article XII;

'Technically justified' — justified on the basis of conclusions reached by using an appropriate pest risk analysis or, where applicable, another comparable examination and evaluation of available scientific information.

2. The definitions set forth in this Article, being limited to the application of this Convention, shall not be deemed to affect definitions established under domestic laws or regulations of Contracting Parties.

Article III

Relationship with other international agreements

Nothing in this Convention shall affect the rights and obligations of the Contracting Parties under relevant international agreements.

Article IV

General provisions relating to the organisational arrangements for national plant protection

1. Each Contracting Party shall make provision, to the best of its ability, for an official national plant protection organisation with the main responsibilities set out in this Article.
2. The responsibilities of an official national plant protection organisation shall include the following:
 - (a) the issuance of certificates relating to the phytosanitary regulations of the importing Contracting Party for consignments of plants, plant products and other regulated articles;
 - (b) the surveillance of growing plants, including both areas under cultivation (*inter alia* fields, plantations, nurseries, gardens, greenhouses and laboratories) and wild flora, and of plants and plant products in storage or in transportation, particularly with the object of reporting the occurrence, outbreak and spread of pests, and of controlling those pests, including the reporting referred to under Article VIII paragraph 1(a);
 - (c) the inspection of consignments of plants and plant products moving in international traffic and, where appropriate, the inspection of other regulated articles, particularly with the object of preventing the introduction and/or spread of pests;
 - (d) the disinfestation or disinfection of consignments of plants, plant products and other regulated articles moving in international traffic, to meet phytosanitary requirements;
 - (e) the protection of endangered areas and the designation, maintenance and surveillance of pest-free areas and areas of low pest prevalence;
 - (f) the conduct of pest risk analyses;
 - (g) to ensure through appropriate procedures that the phytosanitary security of consignments after certification regarding composition, substitution and reinfestation is maintained prior to export; and
 - (h) training and development of staff.
3. Each Contracting Party shall make provision, to the best of its ability, for the following:
 - (a) the distribution of information within the territory of the Contracting Party regarding regulated pests and the means of their prevention and control;
 - (b) research and investigation in the field of plant protection;
 - (c) the issuance of phytosanitary regulations; and
 - (d) the performance of such other functions as may be required for the implementation of this Convention.
4. Each Contracting Party shall submit a description of its official national plant protection organisation and of changes in such organisation to the Secretary. A Contracting Party shall provide a description of its organisational arrangements for plant protection to another Contracting Party, upon request.

Article V

Phytosanitary certification

1. Each Contracting Party shall make arrangements for phytosanitary certification, with the objective of ensuring that exported plants, plant products and other regulated articles and consignments thereof are in conformity with the certifying statement to be made pursuant to paragraph 2(b) of this Article.

2. Each Contracting Party shall make arrangements for the issuance of phytosanitary certificates in conformity with the following provisions:

- (a) Inspection and other related activities leading to issuance of phytosanitary certificates shall be carried out only by or under the authority of the official national plant protection organisation. The issuance of phytosanitary certificates shall be carried out by public officers who are technically qualified and duly authorised by the official national plant protection organisation to act on its behalf and under its control with such knowledge and information available to those officers that the authorities of importing Contracting Parties may accept the phytosanitary certificates with confidence as dependable documents.
- (b) Phytosanitary certificates, or their electronic equivalent where accepted by the importing Contracting Party concerned, shall be as worded in the models set out in the Annex to this Convention. These certificates should be completed and issued taking into account relevant international standards.
- (c) Uncertified alterations or erasures shall invalidate the certificates.

3. Each Contracting Party undertakes not to require consignments of plants or plant products or other regulated articles imported into its territories to be accompanied by phytosanitary certificates inconsistent with the models set out in the Annex to this Convention. Any requirements for additional declarations shall be limited to those technically justified.

Article VI

Regulated pests

1. Contracting Parties may require phytosanitary measures for quarantine pests and regulated non-quarantine pests, provided that such measures are:

- (a) no more stringent than measures applied to the same pests, if present within the territory of the importing Contracting Party; and
- (b) limited to what is necessary to protect plant health and/or safeguard the intended use and can be technically justified by the Contracting Party concerned.

2. Contracting Parties shall not require phytosanitary measures for non-regulated pests.

Article VII

Requirements in relation to imports

1. With the aim of preventing the introduction and/or spread of regulated pests into their territories, Contracting Parties shall have sovereign authority to regulate, in accordance with applicable international agreements, the entry of plants and plant products and other regulated articles and, to this end, may:

- (a) prescribe and adopt phytosanitary measures concerning the importation of plants, plant products and other regulated articles, including, for example, inspection, prohibition on importation, and treatment;
- (b) refuse entry or detain, or require treatment, destruction or removal from the territory of the Contracting Party, of plants, plant products and other regulated articles or consignments thereof that do not comply with the phytosanitary measures prescribed or adopted under subparagraph (a);
- (c) prohibit or restrict the movement of regulated pests into their territories;
- (d) prohibit or restrict the movement of biological control agents and other organisms of phytosanitary concern claimed to be beneficial into their territories.

2. In order to minimise interference with international trade, each Contracting Party, in exercising its authority under paragraph 1 of this Article, undertakes to act in conformity with the following:

- (a) Contracting Parties shall not, under their phytosanitary legislation, take any of the measures specified in paragraph 1 of this Article unless such measures are made necessary by phytosanitary considerations and are technically justified.

- (b) Contracting Parties shall, immediately upon their adoption, publish and transmit phytosanitary requirements, restrictions and prohibitions to any Contracting Party or parties that they believe may be directly affected by such measures.
 - (c) Contracting Parties shall, on request, make available to any Contracting Party the rationale for phytosanitary requirements, restrictions and prohibitions.
 - (d) If a Contracting Party requires consignments of particular plants or plant products to be imported only through specified points of entry, such points shall be so selected as not to unnecessarily impede international trade. The Contracting Party shall publish a list of such points of entry and communicate it to the Secretary, any regional plant protection organisation of which the Contracting Party is a member, all Contracting Parties which the Contracting Party believes to be directly affected, and other Contracting Parties upon request. Such restrictions on points of entry shall not be made unless the plants, plant products or other regulated articles concerned are required to be accompanied by phytosanitary certificates or to be submitted to inspection or treatment.
 - (e) Any inspection or other phytosanitary procedure required by the plant protection organisation of a Contracting Party for a consignment of plants, plant products or other regulated articles offered for importation, shall take place as promptly as possible with due regard to their perishability.
 - (f) Importing Contracting Parties shall, as soon as possible, inform the exporting Contracting Party concerned or, where appropriate, the re-exporting Contracting Party concerned, of significant instances of non-compliance with phytosanitary certification. The exporting Contracting Party or, where appropriate, the re-exporting Contracting Party concerned, should investigate and, on request, report the result of its investigation to the importing Contracting Party concerned.
 - (g) Contracting Parties shall institute only phytosanitary measures that are technically justified, consistent with the pest risk involved and represent the least restrictive measures available, and result in the minimum impediment to the international movement of people, commodities and conveyances.
 - (h) Contracting Parties shall, as conditions change, and as new facts become available, ensure that phytosanitary measures are promptly modified or removed if found to be unnecessary.
 - (i) Contracting Parties shall, to the best of their ability, establish and update lists of regulated pests, using scientific names, and make such lists available to the Secretary, to regional plant protection organisations of which they are members and, on request, to other Contracting Parties.
 - (j) Contracting Parties shall, to the best of their ability, conduct surveillance for pests and develop and maintain adequate information on pest status in order to support categorisation of pests, and for the development of appropriate phytosanitary measures. This information shall be made available to Contracting Parties, on request.
3. A Contracting Party may apply measures specified in this Article to pests which may not be capable of establishment in its territories but, if they gained entry, cause economic damage. Measures taken against these pests must be technically justified.
4. Contracting Parties may apply measures specified in this Article to consignments in transit through their territories only where such measures are technically justified and necessary to prevent the introduction and/or spread of pests.
5. Nothing in this Article shall prevent importing Contracting Parties from making special provision, subject to adequate safeguards, for the importation, for the purpose of scientific research, education, or other specific use, of plants and plant products and other regulated articles, and of plant pests.
6. Nothing in this Article shall prevent any Contracting Party from taking appropriate emergency action on the detection of a pest posing a potential threat to its territories or the report of such a detection. Any such action shall be evaluated as soon as possible to ensure that its continuance is justified. The action taken shall be immediately reported to Contracting Parties concerned, the Secretary, and any regional plant protection organisation of which the Contracting Party is a member.

*Article VIII***International cooperation**

1. The Contracting Parties shall cooperate with one another to the fullest practicable extent in achieving the aims of this Convention, and shall in particular:
 - (a) cooperate in the exchange of information on plant pests, particularly the reporting of the occurrence, outbreak or spread of pests that may be of immediate or potential danger, in accordance with such procedures as may be established by the Commission;
 - (b) participate, in so far as is practicable, in any special campaigns for combating pests that may seriously threaten crop production and need international action to meet the emergencies; and
 - (c) cooperate, to the extent practicable, in providing technical and biological information necessary for pest risk analysis.
2. Each Contracting Party shall designate a contact point for the exchange of information connected with the implementation of this Convention.

*Article IX***Regional plant protection organisations**

1. The Contracting Parties undertake to cooperate with one another in establishing regional plant protection organisations in appropriate areas.
2. The regional plant protection organisations shall function as the coordinating bodies in the areas covered, shall participate in various activities to achieve the objectives of this Convention and, where appropriate, shall gather and disseminate information.
3. The regional plant protection organisations shall cooperate with the Secretary in achieving the objectives of the Convention and, where appropriate, cooperate with the Secretary and the Commission in developing international standards.
4. The Secretary will convene regular Technical Consultations of representatives of regional plant protection organisations to:
 - (a) promote the development and use of relevant international standards for phytosanitary measures; and
 - (b) encourage inter-regional cooperation in promoting harmonised phytosanitary measures for controlling pests and in preventing their spread and/or introduction.

*Article X***Standards**

1. The Contracting Parties agree to cooperate in the development of international standards in accordance with the procedures adopted by the Commission.
2. International standards shall be adopted by the Commission.
3. Regional standards should be consistent with the principles of this Convention; such standards may be deposited with the Commission for consideration as candidates for international standards for phytosanitary measures if more broadly applicable.
4. Contracting Parties should take into account, as appropriate, international standards when undertaking activities related to this Convention.

*Article XI***Commission on Phytosanitary Measures**

1. Contracting Parties agree to establish the Commission on Phytosanitary Measures within the framework of the Food and Agriculture Organisation of the United Nations (FAO).

2. The functions of the Commission shall be to promote the full implementation of the objectives of the Convention and, in particular, to:
- (a) review the state of plant protection in the world and the need for action to control the international spread of pests and their introduction into endangered areas;
 - (b) establish and keep under review the necessary institutional arrangements and procedures for the development and adoption of international standards, and to adopt international standards;
 - (c) establish rules and procedures for the resolution of disputes in accordance with Article XIII;
 - (d) establish such subsidiary bodies of the Commission as may be necessary for the proper implementation of its functions;
 - (e) adopt guidelines regarding the recognition of regional plant protection organisations;
 - (f) establish cooperation with other relevant international organisations on matters covered by this Convention;
 - (g) adopt such recommendations for the implementation of the Convention as necessary; and
 - (h) perform such other functions as may be necessary to the fulfilment of the objectives of this Convention.
3. Membership in the Commission shall be open to all Contracting Parties.
4. Each Contracting Party may be represented at sessions of the Commission by a single delegate who may be accompanied by an alternate, and by experts and advisers. Alternates, experts and advisers may take part in the proceedings of the Commission but may not vote, except in the case of an alternate who is duly authorised to substitute for the delegate.
5. The Contracting Parties shall make every effort to reach agreement on all matters by consensus. If all efforts to reach consensus have been exhausted and no agreement is reached, the decision shall, as a last resort, be taken by a two-thirds majority of the Contracting Parties present and voting.
6. A Member Organisation of FAO that is a Contracting Party and the Member States of that Member Organisation that are Contracting Parties shall exercise their membership rights and fulfil their membership obligations in accordance, *mutatis mutandis*, with the Constitution and General Rules of FAO.
7. The Commission may adopt and amend, as required, its own Rules of Procedure, which shall not be inconsistent with this Convention or with the Constitution of FAO.
8. The Chairperson of the Commission shall convene an annual regular session of the Commission.
9. Special sessions of the Commission shall be convened by the Chairperson of the Commission at the request of at least one-third of its members.
10. The Commission shall elect its Chairperson and no more than two Vice-Chairpersons, each of whom shall serve for a term of two years.

Article XII

Secretariat

1. The Secretary of the Commission shall be appointed by the Director-General of FAO.
2. The Secretary shall be assisted by such secretariat staff as may be required.
3. The Secretary shall be responsible for implementing the policies and activities of the Commission and carrying out such other functions as may be assigned to the Secretary by this Convention and shall report thereon to the Commission.
4. The Secretary shall disseminate:
- (a) international standards to all Contracting Parties within 60 days of adoption;

- (b) to all Contracting Parties, lists of points of entry under Article VII paragraph 2(d) communicated by Contracting Parties;
 - (c) lists of regulated pests whose entry is prohibited or referred to in Article VII paragraph 2(i) to all Contracting Parties and regional plant protection organisations;
 - (d) information received from Contracting Parties on phytosanitary requirements, restrictions and prohibitions referred to in Article VII paragraph 2(b), and descriptions of official national plant protection organisations referred to in Article IV paragraph 4.
5. The Secretary shall provide translations in the official languages of FAO of documentation for meetings of the Commission and international standards.
6. The Secretary shall cooperate with regional plant protection organisations in achieving the aims of the Convention.

Article XIII

Settlement of disputes

1. If there is any dispute regarding the interpretation or application of this Convention, or if a Contracting Party considers that any action by another Contracting Party is in conflict with the obligations of the latter under Articles V and VII of this Convention, especially regarding the basis of prohibiting or restricting the imports of plants, plant products or other regulated articles coming from its territories, the Contracting Parties concerned shall consult among themselves as soon as possible with a view to resolving the dispute.
2. If the dispute cannot be resolved by the means referred to in paragraph 1, the Contracting Party or parties concerned may request the Director-General of FAO to appoint a committee of experts to consider the question in dispute, in accordance with rules and procedures that may be established by the Commission.
3. This Committee shall include representatives designated by each Contracting Party concerned. The Committee shall consider the question in dispute, taking into account all documents and other forms of evidence submitted by the Contracting Parties concerned. The Committee shall prepare a report on the technical aspects of the dispute for the purpose of seeking its resolution. The preparation of the report and its approval shall be according to rules and procedures established by the Commission, and it shall be transmitted by the Director-General to the Contracting Parties concerned. The report may also be submitted, upon its request, to the competent body of the international organisation responsible for resolving trade disputes.
4. The Contracting Parties agree that the recommendations of such a committee, while not binding in character, will become the basis for renewed consideration by the Contracting Parties concerned of the matter out of which the disagreement arose.
5. The Contracting Parties concerned shall share the expenses of the experts.
6. The provisions of this Article shall be complementary to and not in derogation of the dispute settlement procedures provided for in other international agreements dealing with trade matters.

Article XIV

Substitution of prior agreements

This Convention shall terminate and replace, between Contracting Parties, the International Convention respecting measures to be taken against the *Phylloxera vastatrix* of 3 November 1881, the additional Convention signed at Berne on 15 April 1889 and the International Convention for the Protection of Plants signed at Rome on 16 April 1929.

Article XV

Territorial application

1. Any Contracting Party may at the time of ratification or adherence or at any time thereafter communicate to the Director-General of FAO a declaration that this Convention shall extend to all or any of the territories for the international relations of which it is responsible, and this Convention shall be applicable to all territories specified in the declaration as from the 30th day after the receipt of the declaration by the Director-General.
2. Any Contracting Party which has communicated to the Director-General of FAO a declaration in accordance with paragraph 1 of this Article may at any time communicate a further declaration modifying the scope of any former declaration or terminating the application of the provisions of the present Convention in respect of any territory. Such modification or termination shall take effect as from the 30th day after the receipt of the declaration by the Director-General.

3. The Director-General of FAO shall inform all Contracting Parties of any declaration received under this Article.

Article XVI

Supplementary agreements

1. The Contracting Parties may, for the purpose of meeting special problems of plant protection which need particular attention or action, enter into supplementary agreements. Such agreements may be applicable to specific regions, to specific pests, to specific plants and plant products, to specific methods of international transportation of plants and plant products, or otherwise supplement the provisions of this Convention.
2. Any such supplementary agreements shall come into force for each Contracting Party concerned after acceptance in accordance with the provisions of the supplementary agreements concerned.
3. Supplementary agreements shall promote the intent of this Convention and shall conform to the principles and provisions of this Convention, as well as to the principles of transparency, non-discrimination and the avoidance of disguised restrictions, particularly on international trade.

Article XVII

Ratification and adherence

1. This Convention shall be open for signature by all States until 1 May 1952 and shall be ratified at the earliest possible date. The instruments of ratification shall be deposited with the Director-General of FAO, who shall give notice of the date of deposit to each of the signatory states.
2. As soon as this Convention has come into force in accordance with Article XXII it shall be open for adherence by non-signatory States and Member Organisations of FAO. Adherence shall be effected by the deposit of an instrument of adherence with the Director-General of FAO, who shall notify all Contracting Parties.
3. When a Member Organisation of FAO becomes a Contracting Party to this Convention, the Member Organisation shall, in accordance with the provisions of Article II(7) of the FAO Constitution, as appropriate, notify at the time of its adherence such modifications or clarifications to its declaration of competence submitted under Article II(5) of the FAO Constitution as may be necessary in light of its acceptance of this Convention. Any Contracting Party to this Convention may, at any time, request a Member Organisation of FAO that is a Contracting Party to this Convention to provide information as to which, as between the Member Organisation and its Member States, is responsible for the implementation of any particular matter covered by this Convention. The Member Organisation shall provide this information within a reasonable time.

Article XVIII

Non-Contracting Parties

The Contracting Parties shall encourage any State or Member Organisation of FAO, not a party to this Convention, to accept this Convention, and shall encourage any non-Contracting Party to apply phytosanitary measures consistent with the provisions of this Convention and any international standards adopted hereunder.

Article XIX

Languages

1. The authentic languages of this Convention shall be all official languages of FAO.
2. Nothing in this Convention shall be construed as requiring Contracting Parties to provide and to publish documents or to provide copies of them other than in the language(s) of the Contracting Party, except as stated in paragraph 3 below.
3. The following documents shall be in at least one of the official languages of FAO:
 - (a) information provided according to Article IV paragraph 4;
 - (b) cover notes giving bibliographical data on documents transmitted according to Article VII paragraph 2(b);
 - (c) information provided according to Article VII(2)(b), (d), (i) and (j);
 - (d) notes giving bibliographical data and a short summary of relevant documents on information provided according to Article VIII(1)(a);

- (e) requests for information from contact points as well as replies to such requests, but not including any attached documents;
- (f) any document made available by Contracting Parties for meetings of the Commission.

Article XX

Technical assistance

The Contracting Parties agree to promote the provision of technical assistance to Contracting Parties, especially those that are developing Contracting Parties, either bilaterally or through the appropriate international organisations, with the objective of facilitating the implementation of this Convention.

Article XXI

Amendment

1. Any proposal by a Contracting Party for the amendment of this Convention shall be communicated to the Director-General of FAO.
2. Any proposed amendment of this Convention received by the Director-General of FAO from a Contracting Party shall be presented to a regular or special session of the Commission for approval and, if the amendment involves important technical changes or imposes additional obligations on the Contracting Parties, it shall be considered by an advisory committee of specialists convened by FAO prior to the Commission.
3. Notice of any proposed amendment of this Convention, other than amendments to the Annex, shall be transmitted to the Contracting Parties by the Director-General of FAO not later than the time when the agenda of the session of the Commission at which the matter is to be considered is dispatched.
4. Any such proposed amendment of this Convention shall require the approval of the Commission and shall come into force as from the 30th day after acceptance by two-thirds of the Contracting Parties. For the purpose of this Article, an instrument deposited by a Member Organisation of FAO shall not be counted as additional to those deposited by Member States of such an organisation.
5. Amendments involving new obligations for Contracting Parties, however, shall come into force in respect of each Contracting Party only on acceptance by it and as from the 30th day after such acceptance. The instruments of acceptance of amendments involving new obligations shall be deposited with the Director-General of FAO, who shall inform all Contracting Parties of the receipt of acceptance and the entry into force of amendments.
6. Proposals for amendments to the model phytosanitary certificates set out in the Annex to this Convention shall be sent to the Secretary and shall be considered for approval by the Commission. Approved amendments to the model phytosanitary certificates set out in the Annex to this Convention shall become effective 90 days after their notification to the Contracting Parties by the Secretary.
7. For a period of not more than 12 months from an amendment to the model phytosanitary certificates set out in the Annex to this Convention becoming effective, the previous version of the phytosanitary certificates shall also be legally valid for the purpose of this Convention.

Article XXII

Entry into force

As soon as this Convention has been ratified by three signatory States it shall come into force among them. It shall come into force for each State or Member Organisation of FAO ratifying or adhering thereafter from the date of deposit of its instrument of ratification or adherence.

Article XXIII

Denunciation

1. Any Contracting Party may at any time give notice of denunciation of this Convention by notification addressed to the Director-General of FAO. The Director-General shall at once inform all Contracting Parties.
 2. Denunciation shall take effect one year from the date of receipt of the notification by the Director-General of FAO.
-

LIITTEEN I LIITE

MODEL PHYTOSANITARY CERTIFICATE

No _____

Plant protection organisation of _____

To: Plant protection organisation(s) of _____

I. Description of consignment

Name and address of exporter: _____

Declared name and address of consignee: _____

Number and description of packages: _____

Distinguishing marks: _____

Place of origin: _____

Declared means of conveyance: _____

Declared point of entry: _____

Name of produce and quantity declared: _____

Botanical name of plants: _____

This is to certify that the plants, plant products or other regulated articles described herein have been inspected and/or tested according to appropriate official procedures and are considered to be free from the quarantine pests specified by the importing contracting party and to conform with the current phytosanitary requirements of the importing contracting party, including those for regulated non-quarantine pests.

They are deemed to be practically free from other pests.*

II. Additional declaration

III. Disinfestation and/or disinfection treatment

Date _____ Treatment _____ Chemical (active ingredient) _____

Duration and temperature _____

Concentration _____

Additional information _____

Place of issue _____

(Stamp of Organisation) _____ Name of authorised officer _____

Date _____

(Signature)

No financial liability with respect to this certificate shall attach to _____ (name of plant protection organisation) or to any of its officers or representatives.*

* Optional clause.

MODEL PHYTOSANITARY CERTIFICATE FOR RE-EXPORT

No _____

Plant protection organisation

of _____ (contracting party of re-export)

To: Plant protection organisation(s)

of _____ (contracting party(ies) of import)

I. Description of consignment

Name and address of exporter: _____

Declared name and address of consignee: _____

Number and description of packages: _____

Distinguishing marks: _____

Place of origin: _____

Declared means of conveyance: _____

Declared point of entry: _____

Name of produce and quantity declared: _____

Botanical name of plants: _____

This is to certify that the plants, plant products or other regulated articles described above _____ were imported into (contracting party of re-export) _____ from _____ (contracting party of origin) covered by Phytosanitary Certificate No _____, *original ☐ certified true copy ☐ of which is attached to this certificate; that they are packed ☐ repacked ☐ in original ☐ *new ☐ containers, that based on the original phytosanitary certificate ☐ and additional inspection ☐, they are considered to conform with the current phytosanitary requirements of the importing contracting party, and that during storage in _____ (contracting party of re-export), the consignment has not been subjected to the risk of infestation or infection.

* Insert tick in appropriate ☐ boxes.

*LIIITE II***Declaration by the European Community on the exercise of competence according to Article XVII(3) of the International Plant Protection Convention**

In accordance with the provisions of Article II(7) of the FAO Constitution, the European Community hereby declares that its declaration of competence submitted to FAO under Article II(5) of the FAO Constitution still applies in the light of its adherence to the International Plant Protection Convention.

KOMISSIO

KOMISSION PÄÄTÖS,

tehty 13 päivänä elokuuta 2004,

yhteisön rahoituksesta Luxemburgissa vuonna 2003 toteutettujen klassisen sikaruton hävittämistoimenpiteiden kustannuksiin

(tiedoksiannettu numerolla K(2004) 3084)

(Ainoastaan ranskankielinen teksti on todistusvoimainen)

(2004/598/EY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

sääntöjen mukaisesti toteutettavat eläinlääkintäalaa ja kasvien terveyttä koskevat toimenpiteet rahoitetaan Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston tukiosastosta. Näiden toimenpiteiden varainhoitoa valvotaan edellä mainitun asetuksen 8 ja 9 artiklan mukaisesti.

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon tietyistä eläinlääkintäalan kustannuksista 26 päivänä kesäkuuta 1990 tehdyn neuvoston päätöksen 90/424/ETY⁽¹⁾ ja erityisesti sen 3 artiklan 3 kohdan ja 5 artiklan 3 kohdan,

(4) Yhteisön rahoitustuen maksamisen edellytyksenä on oltava, että suunnitellut toimet toteutettiin tosiasiallisesti ja että viranomaiset toimittavat tarvittavat tiedot tiettyjen määräaikaisten puitteissa.

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Klassinen sikarutto puhkesi Luxemburgissa vuonna 2003. Taudin esiintyminen aiheuttaa vakavan riskin yhteisön kotieläinkannalle.

(5) Luxemburg jätti 12 päivänä maaliskuuta 2004 virallisen pyynnön kaikkien sen alueella aiheutuneiden kustannusten korvaamiseksi. Pyyntöön mukaan 1 351 eläintä lopetettiin.

(2) Taudin hävittämiseksi mahdollisimman nopeasti yhteisö voi antaa rahoitusta jäsenvaltiolle aiheutuneisiin tukikelpoisiin kustannuksiin, kuten päätöksessä 90/424/ETY säädetään.

(6) On syytä määritellä päätöksen 90/424/ETY 3 artiklassa käytetty ilmaisu ”riittävän korvauksen maksaminen nopeasti karjankasvattajille” sekä ilmaisut ”kohtuulliset maksut” ja ”oikeutetut maksut” sekä eläinten pakolliseen lopettamiseen liittyvien ”muiden kulujen” tukikelpoisten kustannusten luokat.

(3) Yhteisen maatalouspolitiikan rahoituksesta 17 päivänä toukokuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1258/1999⁽²⁾ 3 artiklan 2 kohdan mukaan yhteisön

(7) Tässä päätöksessä säädetty toimenpiteet ovat elintarvikeketjua ja eläinten terveyttä käsittelevän pysyvän komitean lausunnon mukaiset,

⁽¹⁾ EYVL L 224, 18.8.1990, s. 19. Päätös sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2003/99/EY (EUVL L 325, 12.12.2003, s. 31).

⁽²⁾ EYVL L 160, 26.6.1999, s. 103.

ON PÄÄTTÄNYT SEURAAVAA:

1 artikla

Yhteisön rahoitustuen maksaminen Luxemburgille

Luxemburg voi saada klassisen sikaruton hävittämistä varten vuonna 2003 yhteisön rahoitusta 50 prosenttia kustannuksista, jotka aiheutuivat

- a) riittävän korvauksen maksamisesta nopeasti kotieläintuottajille, jotka joutuivat lopettamaan eläimiään osana toimenpiteitä klassisen sikaruton tautitapausten hävittämiseksi vuonna 2003 neuvoston päätöksen 90/424/ETY 3 artiklan 2 kohdan ensimmäisen ja seitsemännen luetelmakohdan sekä tämän päätöksen mukaisesti;
- b) kustannuksista, jotka liittyivät eläinten lopettamiseen, ruohojen ja tuotteiden hävittämiseen, tilojen puhdistukseen ja desinfiointiin sekä saastuneiden välineiden puhdistukseen ja desinfiointiin tai tarvittaessa tuhoamiseen neuvoston päätöksen 90/424/ETY 3 artiklan 2 kohdan ensimmäisen, toisen ja kolmannen luetelmakohdan sekä tämän päätöksen mukaisesti.

2 artikla

Määritelmät

Tässä direktiivissä tarkoitetaan ilmaisulla

- a) "riittävän korvauksen maksaminen nopeasti" 90 päivän kuluessa eläinten lopettamisesta maksettavaa korvausta, joka vastaa 3 artiklan 1 kohdassa määriteltyä markkina-arvoa;
- b) "kohtuulliset maksut" maksuja tarvikkeiden tai palvelujen ostamiseen klassisen sikaruton puhkeamista edeltäviin markkinahintoihin nähden oikeasuhteisilla hinnoilla;
- c) "oikeutetut maksut" maksuja sellaisten tarvikkeiden tai palvelujen ostamiseen, joiden luonne ja suora yhteys pakolliseen eläinten lopettamiseen 1 artiklan a alakohdan tarkoittamassa mielessä on osoitettu.

3 artikla

Yhteisön rahoituksen kattamat tukikelpoiset kustannukset

1. Eläinten omistajille maksettavan korvauksen eläinkohtaisen enimmäismäärän on perustuttava eläinten markkina-arvoon ennen tautitartuntaa tai niiden lopettamista.

2. Kun Luxemburgin 1 artiklan a alakohdan mukaisesti suoritettavat korvausmaksut tehdään 2 artiklan a alakohdassa säädetyn 90 päivän määräajan jälkeen, tukikelpoisista määristä tehdään määräajan jälkeen toteutuneiden kustannusten osalta seuraavat vähennykset:

- 25 prosenttia maksuista, jotka on suoritettu 91–105 päivän kuluttua eläinten lopettamisesta,
- 50 prosenttia maksuista, jotka on suoritettu 106–120 päivän kuluttua eläinten lopettamisesta,
- 75 prosenttia maksuista, jotka on suoritettu 121–135 päivän kuluttua eläinten lopettamisesta,
- 100 prosenttia maksuista, jotka on suoritettu myöhemmin kuin 135 päivän kuluttua eläinten lopettamisesta.

Jos hallinnollisia erityisedellytyksiä kuitenkin esiintyy eräiden toimenpiteiden yhteydessä tai jos Luxemburg antaa asialliset perustelut, komissio voi soveltaa poikkeavaa porrastusta ja/tai pienempiä vähennyksiä tai jättää vähennykset tekemättä.

3. Edellä 1 artiklan b alakohdassa tarkoitettujen rahoitukseen oikeuttavien kustannuksien kattavat ainoastaan liitteessä III esitetyt kustannukset.

4. lopullista rahoitusta laskettaessa ei oteta huomioon seuraavia:

- a) arvonlisävero;
- b) virkamiesten palkat;
- c) muun julkisen materiaalin kuin kulutushyödykkeiden käyttö.

4 artikla

Maksuehdot ja tositteet

1. Yhteisön rahoitus vahvistetaan neuvoston päätöksen 90/424/ETY 41 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti ja seuraavien asiakirjojen ja tietojen perusteella:

- a) liitteiden I ja II mukaisesti ja 2 kohdassa säädettyssä määräajassa toimitettu maksuvaatimus;

b) yksityiskohtaiset asiakirjat, joissa vahvistetaan a alakohdassa tarkoitettu maksuvaatimuksessa esitetyt luvut;

c) 5 artiklassa tarkoitettujen komission paikan päällä tekemien mahdollisten tarkastusten tulokset.

Edellä b alakohdassa tarkoitettut asiakirjat sekä asiaan liittyvät kaupalliset tiedot on annettava nähtäviksi komission paikan päällä tehtäviä tarkastuksia varten.

2. Edellä 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettu maksuvaatimus on toimitettava tietokonemuodossa liitteiden I ja II mukaisesti 60 kalenteripäivän kuluessa tätä päätöstä koskevan ilmoituksen saamisesta.

Jos määräaika ei noudateta, yhteisön rahoitusta vähennetään 25 prosenttia kunkin viivästyskuukauden osalta.

5 artikla

Komission paikan päällä tekemät tarkastukset

Komissio voi yhteistyössä toimivaltaisten kansallisten viranomaisten kanssa tehdä paikan päällä tarkastuksia klassisen sika-ruton hävittämistoimenpiteiden täytäntöönpanosta ja niistä aiheutuneista kustannuksista.

6 artikla

Osoitus

Tämä päätös on osoitettu Luxemburgin suurherttuakunnalle.

Tehty Brysselissä 13 päivänä elokuuta 2004.

Komission puolesta

David BYRNE

Komission jäsen

LIITE I

Lopetetettujen eläinten korvaamisen rahoittamista koskeva hakemus

Tauti- ta- pauk- sen N:o	Yhreydet tauti- paukseen N:o	Tilan tunnistusnu- mero	Kotieläintuottaja		Tilan sijainti	Lopetus- päivä	Hävitysmenetelmä			Paino hävi- tyspäivänä	Eläinten määrä luokittain				Luokittein maksettu korvaus				Kotieläintuot- tajalle maksetut muut kulut (ilman alv:tä)	Kokonais- korvaus (il- man alv:tä)	Mak- su- päivä
			Sukunimi	Etunimi			Renderöinti- laitos	Teuras- tamo	Muu (eriteltävä)		Emakot	Karjut	Porsaas	Siat	Emakot	Karjut	Porsaas	Siat			

LIITE II

4 artiklassa tarkoitettu maksuvaatimus

"Muut kustannukset" eriteltynä (tapauskohtaisesti) tilan N:o ... tai luettelon mukaan (eläinten arvon korvaamista lukuun ottamatta)	
Erittely	Arvo ilman alv:tä
Lopettaminen	
Ruhojen hävittäminen (kuljetus ja käsittely)	
Puhdistaminen ja desinfiointi (palkat ja tuotteet)	
Rehut (korvaukset ja hävittäminen)	
Välineistö (korvaukset ja hävittäminen)	
YHTEENSÄ	

LIITE III

3 artiklan 3 kohdassa tarkoitetut tukikelpoiset kustannukset

- 1) Eläinten pakollisesta lopettamisesta aiheutuvat kustannukset:
 - a) erityisesti tätä varten hankittujen teurastajien palkat ja palkkiot;
 - b) eläinten lopettamisessa käytettävät kulutushyödykkeet ja erityisvälineet;
 - c) palveluiden hankkiminen tai välineiden vuokraaminen eläinten kuljettamiseksi lopetuspaikalle.
 - 2) Ruhojen hävittämisestä aiheutuvat kustannukset:
 - a) renderointi: palveluiden hankkiminen tai välineiden vuokraaminen ruhojen kuljettamiseksi varastointitiloihin ja renderointilaitokseen, ruhojen varastointi, ruhojen käsittely renderointilaitoksessa ja jauhон hävittäminen;
 - b) hautaaminen: erityisesti tätä varten palkatun henkilöstön palkat ja palkkiot, palveluiden hankkiminen tai välineiden vuokraaminen ruhojen kuljettamiseksi ja hautaamiseksi sekä hautaamispaikan desinfiointiin käytetyt tuotteet;
 - c) polttaminen: erityisesti tätä varten palkatun henkilöstön palkat ja palkkiot, polttoaineet tai muu käytetty materiaali, palveluiden hankkiminen tai välineiden vuokraaminen ruhojen kuljettamiseksi sekä polttolaitoksen desinfiointiin käytetyt tuotteet.
 - 3) Tilojen puhdistamisesta ja desinfioinnista aiheutuneet kustannukset:
 - a) puhdistamiseen ja desinfiointiin käytetyt tuotteet;
 - b) erityisesti tätä varten hankitun henkilöstön palkat ja palkkiot.
 - 4) Saastuneiden rehujen hävittämisestä aiheutuvat kustannukset:
 - a) korvaukset rehujen ostohinnoin;
 - b) palveluiden hankkiminen tai välineiden vuokraaminen rehujen kuljettamiseksi ja hävittämiseksi.
 - 5) Kustannukset, jotka liittyvät saastuneen välineistön tuhoamisen korvaamiseen välineiden markkina-arvon mukaan. Tukikelpoisia eivät ole maatalarakennusten uudelleenrakentamiseen tai uusimiseen myönnettyjen korvausten kustannukset eivätkä infrastruktuurikustannukset.
-